Hayat

SAYI: 29
13 TEMMUZ 1961
125 KURUŞ

Bu sayıda :

Orta sayfalarda
renkli bir tablo

BALIKÇILAR

Her tedbir emniyet için...

Tasarruflarınızı TÜRKİYE İŞ BANKASI'na yatırmaklâ paranızı emniyet altına almış olursunuz... aynı zamanda, senenin en zengin ikramiye çekilişlerinde şansınızı denersiniz. Üstelik % 6,5'a kadar faiz alırsınız.

Vadesiz hesaplarda her 200 liraya, vadeli hesaplarda her 100 liraya ayrı bir kur'a numarası verilir. Kur'a numaralarınızı keşidelerden 15 gün evvel hesabınızın bulunduğu Şubemizden öğrenebilirsiniz.

Tasarruflarınızı 10 Ağustosa kadar İş Bankasında toplıyarak yılın üçüncü çekilişine katılınız:

Bu çekilişte:

15 Apartman Dairesi
2 adet 100.000 lira
25 adet 5.000 lira
25 adet 1.000 lira
ve 3300 kişiye çeşitli para ikramiyeleri

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

FAAL — 407 - 56

d - 719

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası» na uymağı kabul etmiştir.

EVY NORLUND

(Foto Kaiser)

HAFTALIK MECMUA

YIL: 6 SIRA No.: 249
SAYI: 29 CİLT: II 1961

SAHİBİ : Şevket RADO
Telefon : 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
Telefon : 22 29 19

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR :
Sadun ALTUNA
Telefon : 27 44 02

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak No: 22 İstanbul. **SANTRAL : 22 48 88. Ankara Bürosu:** Ulus Meydanı, Hükümet Cad. No. 1, Kat 5. Telefon: 10 67 24.

MUHASEBE VE ABONE :
Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2. Cağaloğlu - İstanbul. Telefon: 27 49 52

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

ABONE ŞARTLARI :

	(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı)	60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı)	30 T. L.

Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)

Yıllık :	11 $ veya 4 £
6 Aylık :	5.50 $ veya 2 £

Kıbrısta satış fiatı: 100 mil.

Subscription Rates:
One year $ 11.—
Six months $ 5.50

to be paid through Central Bank of Turkey. Postage by regular mail is included. Postage by air mail at extra charge for individual countries.

İLÂN FİATLARI:

	Siyah-beyaz
Tam sayfa	4000 lira
1/2 sayfa	2000 lira
1/4 sayfa	1000 lira
1/8 sayfa	500 lira

	Bir Renk ilâvesi ile:	İki Renk ilâvesi ile:
Arka kapak	5000	5500 lira
Tam sayfa	4500	5000 lira
1/2 sayfa	2500	2900 lira
1/4 sayfa	1250	1500 lira

	Çok Renkli
İç sayfalar	6500 lira
1/2 sayfa	4000 lira
Arka kapak	7500 lira

Not: Mecmuamızda çıkacak ilânların orijinalleri neşir tarihinden üç hafta evvel idarehanemize teslim edilmelidir.

Berlin Filim Festivalinde

Almanya muhabirimiz Faruk Arık, halen siyaset dünyasının bütün ilgisini üzerine çeken Berlin'de XI. Milletlerarası Filim Festivaline katıldı. Aşağıda ve mütaakıp sayfalarda muhabirimizin, Türkiye'nin de iştirak ettiği bu önemli festivalle ilgili özel bir röportajını sunuyoruz.

Mansfield ve Türk Yıldızları

Üstte, festivalde Türkiye'yi temsil eden «Kırık Çanaklar» filminin yıldızları Lâle Oraloğlu ile Muallâ Kaynak, Jayne Mansfield ve eşi ile birlikte görülüyor. Festivalde halkın büyük tezahüratı ile karşılaşan Mansfield'i hayranlarının elinden polisler güçlükle kurtarabilmişlerdir (yanda).

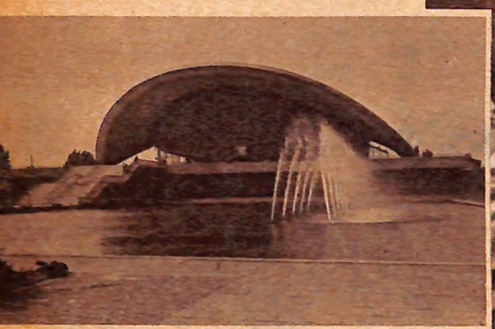

AÇILIŞ TÖRENİ

XI. Berlin Filim Festivali, nükteleri ile tanınmış Berlinlilerin «Gebe İstiridye» adını taktıkları Kongre Sarayı'nda (üstte) açıldı. Dev şehrin ünlü Belediye Başkanı Willy Brandt'ın çeşitli dillere çevrilen açış konuşmasını dinliyenler arasında sayısız yıldız adayı da vardı...

ÜÇ GÜZEL

1961 İtalya Güzellik Kıraliçesi (solda), Japon asıllı, Amerikalı filim yıldızı Nobu Maccharty (ortada) ve 1961 Texas güzeli (sağda) Berlin Hilton'daki baloda.

Festivalde «Und Morgen Alles» adı altında gösterilen filmin başarılı artistleri solda Billie Whitelaw ile Peter Finch bir sohbet esnasında

«Rashomon» adındaki Japon filmini okuyucularımız hatırlıyacaklardır. İşte ünlü filmin yıldızları birarada bir toplantı esnasında Hayat objektifine poz veriyorlar.

Alman filimciliğinin en sevilen yıldızlarından Hardy Krüger hayranlarının hücumuna uğruyor.

İsviçre, festivale Friedrich Dürenmatt'ın ünlü «Die Ehe des Herrn Missisippi» oyununun filmiyle katıldı. Resimde, soldan, Martin Held, Rejisör Kurt Hofmann, yazar Dürenmatt ve baş artistler Edith Hanhe ile Hans Jörg Felmy...

Festival davetlilerinden ikisi. Almanyanın emektar yıldızları, Hertha Feiler ve Heinz Rühmann.

İstanbulu çok seven iki ünlü Brezilyalı yıldız A. Ruschel ve A. Duarte Hayat mecmuasını tetkik ediyorlar.

Sohbet KÖŞESİ

KIYMET BİLİR İNSANLAR

MEDENİYET biraz da kıymet bilmektir, zannediyorum. İnsandan tutun da çanak çömleğe kadar hiçbir şeyin kıymetini bilmiyen, her şeyi kırıp döken kimselerin medeni sayılmalarına imkân var mıdır? Medeniyet muhafaza edici, koruyucu ve yapıcı duyguların olgunlaşması demektir. Onun için bir insan ne kadar kıymet bilir ise o kadar medeni sayılır. Medeni âlemdeki insanlar arasında daima mevcut olan karşılıklı saygı, hâtıralara değer verilmesi kıymet bilirliğin bir ifadesinden başka bir şey değildir. Büyük medeniyet eserleri bu duygu sayesinde muhafaza edilebilmiştir. Hattâ dostlukların, arkadaşlıkların muhafazası da gene kıymet bilirlik sayesinde mümkün olabilir. Buna dayanarak: «Ne kadar kıymet bilir bir insansak o kadar medeniyiz, ileriyiz» demekte bir hata yoktur.

Hattâ ben bu yazımda biraz daha ileri giderek aile münasebetlerimizin medeni bir hal almasında bile kıymet bilirliğin çok ehemmiyetli bir rolü olduğunu iddia edeceğim. Esasen bu kanaatteydim, fakat bir okuyucumdan gelen çok samimî bir mektup kanaatimi büsbütün kuvvetlendirmiş bulunuyor. Okuyucum diyor ki:

«Ben ailemden çok memnunum. Saadetim yerindedir. Fakat bir fena huyu vardır: Hiçbir şeyin kıymetini bilmez. Bir şey ister, onun arzusunu yerine getirmek için hemen gider, alırım. Ama iki, üç gün sonra bir de bakarım ki özene bezene aldığım o şey ya bir kenara atılmıştır veyahut ortalıkta sürünmektedir. Bu hal beni çok üzüyor...

«En çok kırıldığım bir hâdiseyi size anlatayım: Dün, çok güzel, içinde çiçeği olan bir saksıyı 15 lira verip almış, çok istediği için bunu karıma hediye etmekten büyük zevk duymuştum. Saksıyı eve getirdim ve masanın üzerine koydum. Karım teşekkür etti. Akşam eve geldiğim zaman bir de ne göreyim: O zarif çiçeğin incecik dalları yapraklarına varıncaya kadar çocuklar tarafından soyulmuş. Saksı da yana devrilmiş, öyle duruyor. Bilmezsiniz ne kadar öfkelendim. Kendimi tutamadım, iki çift ağır söz söyledim. Karım da oturdu, hüngür hüngür ağladı...

«İşte bu haller yüzünden saadet ara sıra bizim evimizi terkediyor. Neşeli günlerimde nasıl Hayat mecmuası benim neşeli arkadaşım ise bu üzüntülü günümde de sizden teselli edecek birkaç söz bekliyorum...»

Mektup görüyorsunuz ki çok samimîdir ve kıymet bilmezliğin bir sevinci, bir saadeti nasıl uzaklaştırdığını pek güzel anlatıyor. İyi kalbli bir insan olduğu muhakkak olan bu okuyucumuzun derdi, muhakkak ki hepimizin derdidir; hepimizin zaman zaman, bir kıymet bilmezlik hâdisesinden kalbimiz kırılmıştır. Hayatımızda münasebetlerimizi, dostluklarımızı kökünden yıkan kıymet bilmezlik tezahürleri eksik olmamıştır. Özene bezene yaptığınız bir işin takdir edilmediğini, sarfettiğiniz samimî gayretin kaale alınmadığını görerek çok üzülmüş, kahrolmuşsunuzdur.

İşte bunlar medenilik işaretleri değildir ve şimdi zannediyorum ki daha kesin olarak söyliyebiliriz: Medeni olmak kıymet bilmek demektir. İnsanın kıymetini bilelim, malın kıymetini bilelim. Hatır gönül kırmak nasıl bir hoyratlık ise bir insanın gönlünü yapmak da medeniyet işaretidir. Yakınlarımızın ve dostlarımızın kıymet verdikleri şeylere biz de kıymet verelim ki gönülleri kırılmasın. Bize itina gösterenin hatırı için olsun biz de onlara itina gösterelim. Harab etmek daima kolaydır. Medeni insan harab etmez, âdâd eder.

ŞEVKET RADO

Sak

KONTRPLÂYE
KONTRPLÂKET
KONTRPLÂKLARI

ARADIĞINIZ AVRUPA MAMULLERİ AYARINDADIR.

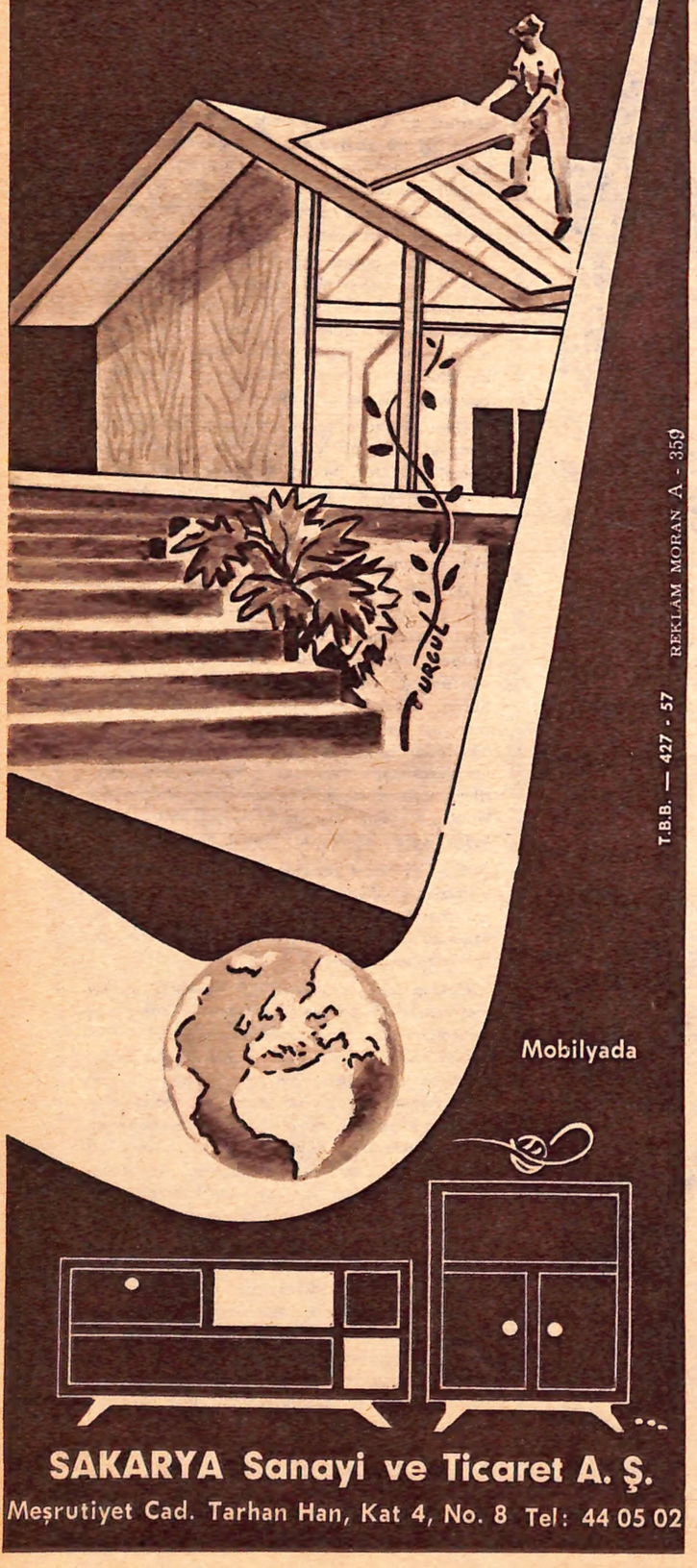

T.B.B. — 427 - 57 REKLÂM MORAN A - 359

Mobilyada

SAKARYA Sanayi ve Ticaret A. Ş.
Meşrutiyet Cad. Tarhan Han, Kat 4, No. 8 Tel: 44 05 02

FATİN HOCA

Rasathanenin ilk kurucusu Fatin Hoca 50 senelik mazisi olan bu müessesede senelerini çalışmakla geçirmiştir. İlmi ve nükteleri ile herkesin hâfızasında yer etmiş olan merhum Fatin Hocanın temelini atmış olduğu bu rasathane şimdi memleketin en mükemmel meteoroloji tesisidir.

KANDİLLİ RASATHA

RÖPORTAJ: ALTAN SÖNMEZ

Şayet eski rasathane "Rasat yapmak şeamet getirir" düşüncesiyle 1579 yılında topa tutularak yıkılmamış olsaydı gezegenlere ait 3 esas kanun Kepler yerine belki de Takiyittin Efendi tarafından bulunmuş olacaktı...

BOĞAZ'IN bütün güzelliklerini içine alan İcadiye Tepesine dar patika yoldan tırmanırken, insanın gayri ihtiyari düşünceleri 50 sene evveline gidiyor. Yarım asır önce gene burada, yeşilin türlü tonu, çam ağaçlarının kokusu, kırmızı çitlembikler ve bütün bu güzellikleri seyretmek, dağ bülbüllerinin şakıyışlarını dinlemek için gelenler vardı. Bugün de öyle. Kuş seslerinin arasına karışan mesut, güzele ve tabiata âşık insanların şen kahkahaları tepe tepe dalgalanıp Boğaz'ın sularına karışıyor.

Hocalık öyle bir meslektir ki, zevkini alan ondan ömrü boyunca ayrılamaz. Bunun en güzel örneğini Kandilli Rasathanesi veriyor. Öyle ki bugünkü modern tesislerin bulunduğu yerde rasathanenin temelini atan meşhur Fatin Ho-

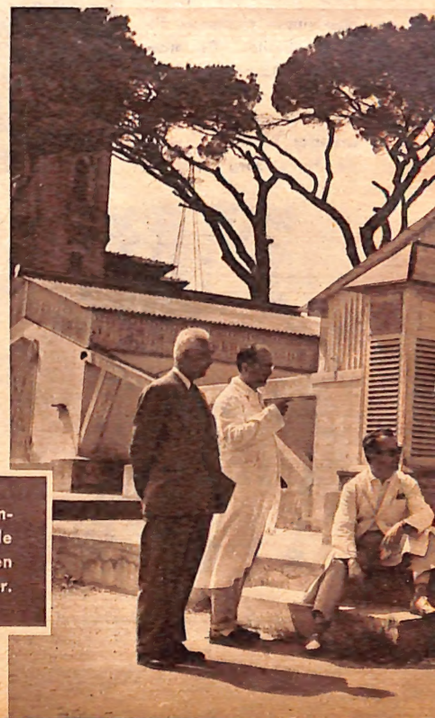

Kandilli Rasathanesinin müdür muavinleri ve lâboratuvar şefleri bir öğle paydosunda müdürleri Kemal Erkmen (ortada ayakta) ile sohbet ediyorlar.

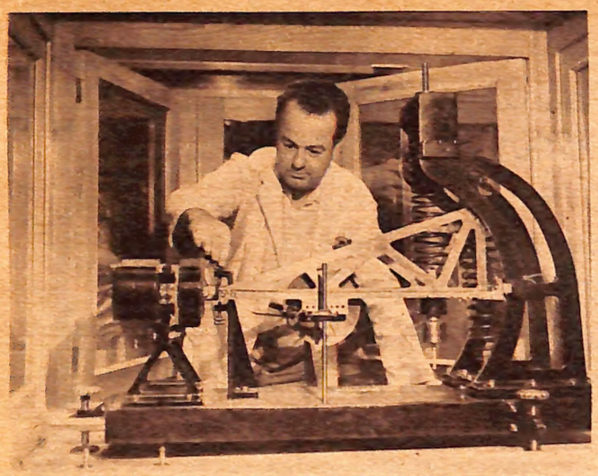

Rasathanenin sismoloji lâboratuvarlarında bulunan aletler depremin yönünü, merkez üssünü ve şiddetini tâyin etmektedir. Fotoğrafta Doçent Dr. Necdet Öcal sismoğrafını kontrol ederken görülüyor. Bu elektronik aletle bir günde 380 deprem kaydedilmiştir.

NESİ 50 YAŞINDA

FOTOĞRAFLAR: NECDET İŞLER

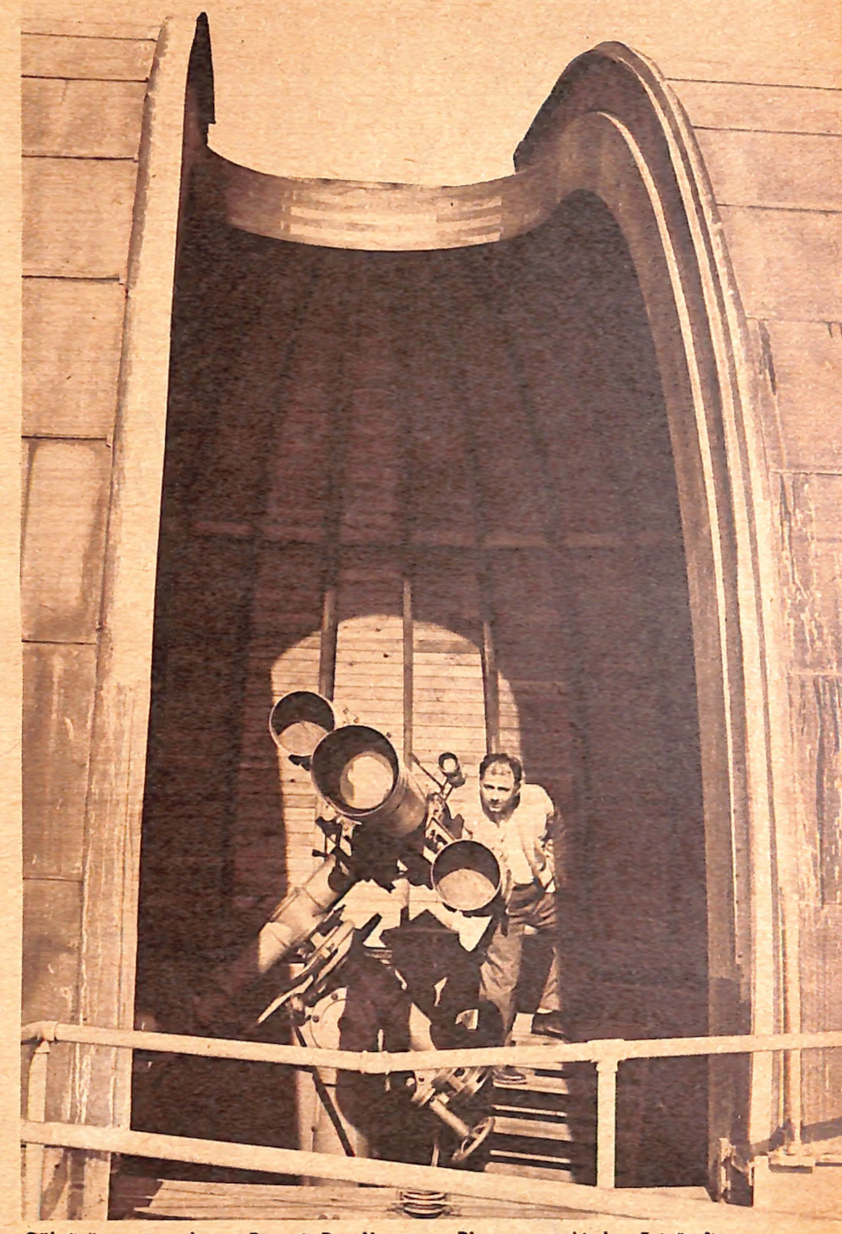

Gökyüzü araştırmalarını Doçent Dr. Muammer Dizer yapmaktadır. Fotoğrafta güneşin öğleden sonraki durumunu tetkik için teleskopun ayarlanışı görülüyor.

cadan tutun da, halen rasathanenin müdürü bulunan Kemal Erkmen ve muavinleri senelerini bu tepenin üzerinde çalışmakla ve yerlerine genç kafalar yetiştirmekle geçirmişler.

Rahmetli Fatin Hoca matematikçi idi. Medreseden yetişme bu ilim adamı çalışmalarına şimdi meteoroloji binası olarak kullanılan küçük kuleli binada başlamış.

Bir rivayete göre Hoca bugün bizim güçlükle tırmandığımız dar patika yoldan evine gidip gelebilmek ve şehirle irtibat temin edebilmek için bir at istemiş, fakat at yerine Fatin Hocaya işlemeli semerli bir eşek gönderilmiş. İlmiyle olduğu kadar nükteleriyle de meşhur olan Hoca, semerini hâtıra diye saklayıp eşeği geri göndermiş.

Senelerin yorgunluğu sebebiyle kulakları oldukça ağır işiten Müdür Kemal Erkmen, Türk rasathaneleri ve çalışmaları hakkında şu geniş bilgiyi verdi:

— Türklerdeki ilk rasathane 7-8 inci asırda Semerkantta Uluğbey tarafından kurulmuştur. Bunun hakkında elimizde maalesef pek az malûmat mevcuttur. Bundan sonraki tarihlerde Fatih Sultan Mehmet devrine kadar astronomiyle ilgili mühim bir harekete rastlıyamıyoruz. Fatih devrinde Afganistan kıralının sefiri olarak gelen Ali Kuşçu zamanın medresesine astronomi hocası olarak tâyin edildi. Böylelikle Türk mekteplerine ilk defa olarak astronomi dersi girmiş oldu. 1577 senesinde Takiyittin adlı bir Türk, uzunca bir müddet çalıştıktan sonra takriben 4.000.000 liraya mal olan bir rasathaneyi Tophane sırtlarında kurdu. Zamanının en büyük ve en modern rasathanesi olan bu tesis 2 sene gayet muntazam çalıştı. Ancak devrin Şeyhülislâmı ile aralarındaki bir geçimsizlikten dolayı Takiyittin Efendi padişaha jurnal edildi ve rasathane «Rasat yapmak şeamet getirir» diye bir ferman alınıp 21 kasım 1579'da Kaptanı Derya Kılıç Ali Paşa tarafından topa tutularak yıkıldı. Şayet yıkılmasa idi, büyük bir ihtimalle gezegenlere ait 3 esas kanun «Kepler» yerine, Takiyittin Efendi tarafından bulunmuş olacaktı.

Sözün burasında biraz durup dinlenen 43 yıllık emektar rasatçı yanımıza gelen diğer lâboratuvar şeflerini tanıştırdıktan sonra sözlerine şöyle devam etti:

— III. Mehmet devrine kadar tekrar duraklamaya giren astronomi bu devirde yıldız falcılığı, müneccimbaşılık ve kehanet işlerinde kullanılmak üzere tekrar ele alınmış. Hattâ öylesine ele alınmış ki Avrupadan saray müneccimbaşılığına bir astroloji kitabı ve yardımcı olarak da Tunustan bir astrolog getirilmiş. Bununla da yetinmiyen Saray, Prusya kıralı II. Frederik'ten 3 astrolog istemiş. Fakat Frederik sarayın bu isteğine karşılık şu 3 nasihati göndermiş:

1 — Geçmiş tarihinizdeki tecrübelerden istifade ediniz.

2 — Hazarda ve seferde kuvvetli bir orduya sahib olunuz.

3 — Kasanız daima dolu olsun.

İlmin kehanette bulunmak için kullanıldığı bu devirden sonra kurulan ufak rasat istasyonları da 31 Mart Vakasında yıkılmış, 1911'de de Fatin Hoca İcadiye Tepesindeki şimdiki rasathaneyi kurmuştur.

1 temmuzda 50. yılını kutladığımız Kandilli rasathanesinde önceleri sadece meteoroloji işleri ile uğraşıldı. 1947 yılına kadar kuruluş devresi geçiren Rasathane bugün jeofizik araştırmalarını muvaffakıyetle yapabilmektedir. Bununla ilgili olarak Arzın manyetik alanını ölçme ve takibetme lâboratuvarlarını gezerken, üzerimizdeki en küçük demir eşyaları dahi dışarıda bıraktık. Temizliğin ve titizliğin hâkim olduğu bu lâboratuvarlarda en hassas aletler bulunmaktadır. Sismoloji şefi Doçent Dr. Öcal lâboratuvarı hakkında şu bilgiyi verdi:

— Aletlerimiz pek yeni model olmamakla beraber elde ettiğimiz neticeler çok iyidir. Yerin doğu, batı, kuzey, güney sallantıları ile dikey sallantılarını ölçen aletlerimiz vardır. Bunlar sallantıları 7.500 misli büyütecek kadar hassastırlar, ancak bugün ileri memleketlerde 250-300 bin misli büyüten elektronik aletler yapılmıştır. Rasathanemiz devamlı olarak 210 memleketle haberleşir.

Rasathanenin sismoloji lâboratuvarı 15/8/1950 tarihinde en şiddetli zelzeleyi kaydetmiş. 12 derecelik bu Assam zelzelesinde mevcut aletler sarsıntının şiddeti iile hassasiyetini kaybettiğinden fazlasını tesbit edememiş.

Rasathanedeki teleskopla da gökyüzü araştırmaları yapılıyor. Bununla ilgili olarak Doçent Dr. Muammer Dizer güneşin üzerindeki lekeleri göstererek teknik izahat verdi.

Kandilli Rasathanesi senelerin emeği ile bugünkü durumuna gelebilmiş. Çalışan mütehassıs elemanların tek üzüntüleri yeni ve modern aletlere sahib olamamaları. Günü gününe meteoroloji raporları ile hava durumunu halka bildiren, gökyüzü olaylarını ve Arzın hareketlerini takib eden Kandilli Rasathanesi, milletlerarası muhaberat yapabilmektedir. Böylece yarım asırlık mazisi olan rasathane, üstün çalışmasının meyvalarını vermiş bulunmaktadır.

BU GÜZEL CİLÂYI HERKES ALKIŞLIYOR

Peggy Sage

Tırnaklarınıza lüks cilâ PEGGY SAGE sürdüğünüz zaman elleriniz bambaşka bir cazibeye bürünür. Bu fevkâlade cilânın yepyeni renk çeşitleri kıyafetinize ve hareketlerinize ince bir zerafet katar

FAAL — 170 - 58

EVİNİZE GÖTÜREBİLECEĞİNİZ EN İYİ GIDA

NUH'UN ANKARA MAKARNASI

ANKARA MAKARNASI

T.B.B. — 401 - 59

ANKARA Makarna Un ve İrmik fabrikaları
Nuh Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi
İstanbul Tel : 22 10 72 Ankara Tel : 11 23 95

Bizi dünyaya getirenler bizi büyütmeye korksalar, bizimle uğraşmaktan yüksünselerdi, mevcut olamazdık. Henüz doğmamış çocuğunuzu feda etmeği göze alırken, kendinizi bir an için onun yerine koyarsanız, düşüncelerini duyar gibi olursunuz.

İnsan toplulukları içinde yüz yıllardan beri, üzerinde durulmaktan çekinilmiş, daima saklanmak istenmiş bir konu da doğum meselesidir. Son zamanda memleketimizde de önemli bir dâva olarak ele alınmak istenen bu işte, kanaatler ve fikirler çeşitlidir. Cinsiyet mevzuunun yanıbaşında, doğum meselesi de, kimsenin bahsini etmek veya mesuliyetini yüklenmek istemediği bir saha olarak, bugün dünyada genç nesillerin yetişmesinde ve sağlığında büyük tehlikeler yaratmaktadır. Bu tehlikelerin başında bilgisizlik gelir. Doğum en tabiî bir olaydır. Tabiatta birçok canlılar bu suretle çoğalır. Cemiyet kuralları insanları birbirlerine karşı sorumlu yapmasa, medeni hayattaki iktisadi zorluklar, geçim gaileleri karşımıza türlü engeller çıkmasa, doğumu önlemeğe çalışmak, ancak evlât sevgisi duymıyan, analık şefkati tanımıyan kimselerin aklından geçebilecek fena bir düşünce halinde kalmağa mahkûm olurdu. Ama böyle olmuyor. Bugün dünyanın hemen her yerinde, her gün yüzlerce çocuk düşürme veya aldırma vakasına raslıyoruz. Çocuk aldırma veya düşürme hemen bütün dinlerde günah sayılır. Gerçekten bu iş bir canlıyı yaşama hakkından mahrum etmek demek olduğundan, hukuk bakımından da, bazı haller müstesna, suç kabul edilmektedir. Üstelik mevcudiyetine sadece ana ve babanın sebebiyet verdiği bu canlı, kendini hiçbir şekilde koruyamaz. Kendini müdafaa edecek kudreti olmıyan bir canlıyı hiç düşünmeden, daha varlığının maddi nisanesi ortada görünmüyor diye, kendi kendini teselli ederek, ortadan kaldırmağa teşebbüs etmek, vicdanen de, kanunen de cinayet sayılır. Ama yaşıyan bir insanın, yani annenin yıllardır devam eden hayatının tehlikeye girmesi bahis konusu olursa, belki çocuğu feda etmekten başka çare kalmaz.

SOSYAL VE RUHİ SEBEPLER

Bütün bunlara rağmen, birçok memleketlerde gizli çocuk aldıranların sayısı hiç de azalmıyor. Bu vakaları iki büyük grupta toplamak mümkündür: Gayrimeşru surette meydana gelen çocuklardan muhite ve cemiyete belli etmeden kurtulma fikri, yahut da evli ve çocuk sahibi çiftlerin her hangi bir düşünce ile fazla çocuk yapmak istemeyişleri... İkinci sebebe dayanan vakalar, öbürlerinden daha fazladır. Gerçi bir bakıma, fazla çocuk bakmanın zorlukları; ailenin içinde bulunduğu şartlara göre, bazı defa bu şekilde davrananlara hak verdirtebilir. Ancak, doğumu, tedbir almak suretiyle önlemek, yaşamağa namzet bir canlıya kıymamak lâzımdır. Bizde ve birçok memleketlerde, ilâçla, aletle veya herhangi bir suretle böyle bir fiile teşebbüs edenlere ve ettirenlere ağır cezalar verilmektedir. İstatistiklere bakılırsa, bu yüzden hayatını kaybeden annelerin sayısı bazı yıllar, trafik kazalarında ölenlerin sayısını bile aşmıştır. O halde, bunun tehlikeleri annelere tekrar tekrar anlatılmalı ve çocuk doğurmanın, büyütmenin önceden gözde büyütüldüğü kadar müşkül olmadığı telkin edilmelidir. Çocuk hayatımızın rengi, tadı, neşemizin kaynağıdır. En sıkıntılı anlarımızda bize yaşama gayreti verir Çalışma gücümüzü arttırır. Daha doğmamış çocuğunuzu feda etmeği göze alırken, bir an için kendinizi onun yerine koyun. Düşünün ki, onun olduğu yerde siz varsınız. Anneniz ve babanız, hakkınızda bazı şeyler tasarlıyorlar. Siz bunlardan habersizsiniz. Zaten haberiniz de olsa elinizden bir şey gelmez. Ama «Doğmamış bir çocuk bunları düşünebilir mi?» diyeceksiniz. Muhayyilenizi biraz işletirseniz, onun düşüncelerini duyar gibi olursunuz. Bu sesi ana ve babalara duyurmağa çalışan psikolog doktorlar çoktur.

Henüz Doğmamış Bir Çocuğun Hâtıra Defteri

İBRET VERİCİ BİR OLAY

Almanyanın tanınmış doğum mütehassıslarından birinin muayenehanesine bir gün genç bir kadın gelir. İki aylık olan çocuğunu aldırmak istediğini, esasen iki çocuğu bulunduğunu, felçli kayınvalidesine de kendisinin bakmak zorunda olduğunu söyler. Eşiyle birlikte böyle bir karara vardıklarını ifade ederek doktordan yardım ister. Doktor, o gün pek fazla hastası bulunduğunu, kendisini esaslı bir şekilde muayene etmeden bir şey söyliyemiyeceğini, iki gün sonra tekrar gelmesini bildirir. Çıkarken de eline zarf içine konmuş bir yazı sıkıştırarak boş ve sakin zamanında bu yazıyı okumasını tavsiye eder. Kadın bu yazının ne olduğunu pek merak etmiştir. Evine gider gitmez zarfı açar. Zarfın içinde bazı notlar vardır. Notların başında: «Henüz doğmamış bir çocuğun hâtıra defteri» yazılıdır. Genç anne bu hâtıraları okumağa başlar:

1 mayıs: Birbirlerini pek çok seven annem ve babam, benim hayat bulmama sebeb oldular. Varlığımı onlara borçluyum. Yaşamak çok güzel şeymiş.

20 mayıs: İlk damarlarım teşekkül etmeğe başladı. Henüz hiç kımıldanamıyorum. Anneciğimin karnında hep yatıyorum. Acaba benim varlığımdan onun da haberi var mı? Hiç zannetmiyorum, ama belki içinde bir his vardır, kim bilir?...

3 haziran: Artık kalbim atmağa başladı. Yaşadığıma hiç şüphe yok. Ah burada olduğumu anneme de haber verebilseydim.

8 haziran: Bugün çok sevinçliyim. Bir ağıza sahib oldum. Galiba babamınkine benziyecek.

21 haziran: Kollarım ve bacaklarım gelişmeğe başladı. Onları oynatabiliyorum. Annem benim varlığımı artık mutlaka hisseder.

29 haziran: Tahmin ettiğim gibi, bugün annem benim varlığımı farketti. O kadar sevinçliyim ki... Ama o benim kadar sevinmedi galiba... Acaba beni seviyor mu?

4 temmuz: Ellerimde küçücük parmaklar çıkmağa başladı. Yakında parmaklarımı oynatacağımı zannediyorum. Buradan çıktıktan sonra ellerimle istediğim gibi oynıyacağım.

7 temmuz: Kız olacağım katiyetle meydana çıktı. Annemin yüzünü çok merak ediyorum, kimbilir ne güzeldir.

10 temmuz: Sıcağı, soğuğu ve acıları duymağa başladım. Burası gayet ılık ve rahat.

18 temmuz: Saçlarım ve kaşlarım çıkmağa başladı. Göz kapaklarım henüz kapalı ama, gözlerim herşeyi rahatça görebilecek. Artık dünyayı görmek istiyorum. Ama en çok görmek istediğim şey sevgili anneciğimin yüzü.

23 temmuz: Kalbim mükemmel çalışıyor. Artık insan sırasına giriyorum galiba. Çok sevinçliyim. Babama ve anneme bir kavuşsam. Üçümüz birlikte kimbilir ne mesut yaşıyacağız. Anne, beni biraz daha bekle, biliyorum, sıkıntı çekeceksin. Zor olacak ama, hatırım için bunlara katlan. Doğduktan hemen sonra konuşamam, ama en kısa zamanda konuşacağım, sana söz veriyorum. Sana söyliyecek o kadar çok şey var ki...

24 temmuz: Annemi ve babamı artık hiç göremiyeceğim. Beni istemiyorlarmış. Annem bugün doktora gitti. Benden kurtulmak istiyormuş. Boşuna sevinmişim, boş yere ümitlenmişim. Onun yüzünü göremeden, daha yaşamağa başlamadan hayata veda ediyorum. Meğer beni sevmiyormuş.

Yazı bittiği zaman, genç annenin gözlerinden yaş akmağa başlar. Bir an düşündükten sonra hıçkırır. Şimdi bütün gayesi, çocuğuna bir an evvel kavuşmaktır. Ertesi gün doktora gittiği vakit, ona verdiği nasihat ve ders için sadece teşekkür eder.

Dünyanın en genç Cumhuriyetinde neler gördüm?...

Güney Afrika Birliği

6

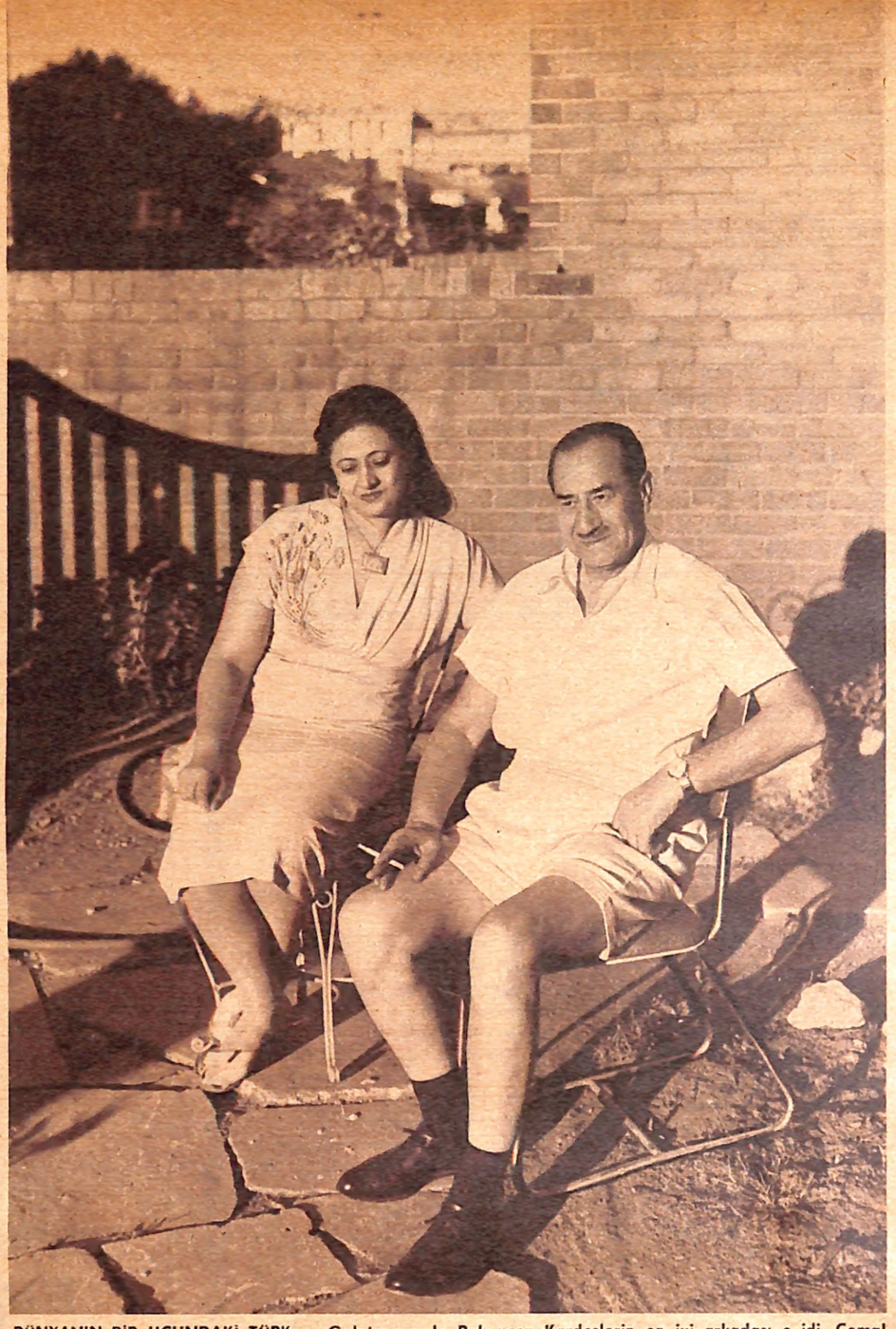

DÜNYANIN BİR UCUNDAKİ TÜRK — Galatasarayda Robenson Kardeşlerin en iyi arkadaşı o idi. Cemal Paşanın karargâhında künyesi: Rüştü Ümitburunlu!... Rüştü Bey ve zevcesi evlerinin bahçesinde görülüyor.

Ümit Burnunda bir Galatasaraylı

Rüştü Ümitburunlu

YAZAN: HİKMET FERİDUN ES — FOTOĞRAFLAR: SEMİHA ES

UÇAKTAN aşağı baktığınız zaman şaşırıyorsunuz. Neredesiniz?... Altınızdaki şehir New York mu? Şikago mu?... Gökleri tırmalıyan binaların ve birer otomobil nehri halinde akan asfalt şoselerin üzerinden süzülüyorsunuz. Burası Afrikada bir Amerika. Topraklarının altında damar damar elmasların yattığı, nehirlerinden su ve kum ile birlikte altın aktığı, orta halli ailelerin bile evlerinde en aşağı 3 - 4 siyah hizmetçinin çalıştığı, maceralar ve nihayetsiz imkânlarla dolu bir «Afrika Amerikası»...

Afrikanın başka taraflarında beyaz derili insan, yarını tamamen meçhul zavallı bir mahlûk olduğu halde burada her şey beyazlar içindir. Sokaktaki umumi sıraların üzerinde bile hem de iki dille yazar: Yalnız beyazlara mahsustur.

Buradaki Avrupalılar Güney Afrika Birliği için «Beyazların Afrikadaki son kalesi» diyorlar.

Güney Afrika Birliği bu ırk ve deri politikasını rahat rahat takibetmek için İngiliz Milletler Camiasından — büyük gürültülerle — çatır çatır ayrıldı. Mayısın en son günü istiklâlini de ilân etti. Henüz birkaç haftalık, çiçeği burnunda bir cumhuriyet... Yeryüzünün bu en genç cumhuriyeti, Afrikanın Amerikası şimdi bütün dünyanın dikkatini üzerine çekiyor.

Gökleri tırmalıyan binalariyle altımızdaki Johannesburg şehri artık ışıklarını yakmaktadır. Bir Tokyo'yu, bir de Rio'yu havadan bu derece ışıklı görmüştüm.

Gittiğimiz memleket kadar, orada bulunan henüz yüzünü görmediğim meçhul bir dost da bizim için fevkalâde enteresan! Bu, dünyanın bir ucunda yaşıyan sevimli vatandaşımız, memlekette pek tanınmış ve arkadaşları arasında sevilmiş bir insandır: Robenson Kardeşler zamanında Galatasarayın meşhur «Rüştü Ümitburunlu» su... İkinci Dünya Harbinde, Küçük Cemal Paşanın maiyetinde Baalbek talimgâhında yanık sesiyle Türkçe şarkılar okuyan Rüştü Ümitburunlu...

Dünyada pek az insanın hayatı bukadar enteresan, bu kadar renkli ve fırtınalı olabilir. Onun için daha Güney Afrika topraklarına ayak bastığım akşam Rüştü Ümitburunlu (Atalay)yı evinde buldum ve büyük hayat romanını kendi ağzından dinledim.

Johannesburg'un iyi bir semtinde henüz yeni satın aldığı bir evi tamir ettirmekle meşguldü. Bahçe kapısından girdiğim zaman, balkonda oturan şort pantolonlu, yanık derili bir zatla, esmer bir hanım görmüştüm. Rüştü Beyi henüz tanımıyordum. Evvelâ İngilizce konuştuk. Kendimi tanıttığım zaman bir memleketlisi ile karşı karşıya gelmenin heyecanı içinde yer gösterdi. Uzun senelerden beri memleketten kimseyi görmemişti. İstanbuldan bahsederken gözlerinde bir bulut dolaşıyordu. Gün görmüş, nazik ve olgun bir adamdı. Evin her odasında tamir olduğu halde ve bütün ısrarlarımıza rağmen bize çay hazırlamaya giden zevcesinin arkasından bakarak macerasını anlatmaya başladı:

— Hayatım hakikaten çok tuhaftır. Büyükbabam, ilk defa Türkiyeden Cape Town'a gönderilen meşhur muallim Ebu Bekir Efendidir. Kıraliçe Victoria 1862 yılında, Sultan Azize müracaat ederek Afrikaya bir müftü gönderilmesini ister. Zira o esnada Asyadan, bilhassa Hindistan'dan, Malaya'dan Güney Afrikaya büyük bir İslâm akını olmuştur. Kıraliçe Victoria da, Abdülâzizin Londra seyahati esnasında sultanla ahbaplığı ilerletmiştir. Abdülâziz, Kıraliçenin bu arzusu üzerine ilmine, ahlâkına ve karakterine itimad ettiği Ebu Bekir Efendiyi Afrikaya gönderir. 1862 yılında Ümit Burnu'na hareket eden Ebu Bekir Efendinin bu seyahati hakiki bir maceradır. Yolculuk aylarca sürmüştür. İstanbuldan gönderilen müftü-muallim, Cape Town şehrinde çok enteresan bir iş yapmıştır. Arap harfleriyle, fakat Felemenk dili ile İslâm dinine ait bir kitap yazmıştır. Bu kitap Avrupada ve Afrikada bir hâdise oldu. Mevcudu tamamen tükenen eserin son nüshası yıllarca sonra din âlimi Bayan Brandel tarafından Cape Town'da bir kütüphanede bulunduğu zaman bütün dünya gazeteleri Ebu Bekir Efendinin kitabından uzun uzun bahsetmişlerdir... İşte o kitap...

Bay Rüştü Atalay, büyükbabası Ebu Bekir Efendinin kitabını uzattı. Arap harfleriyle Felemenk dilinde yazılmış kitabın başında nefis bir İstanbul Türkçesiyle güzel bir mukaddeme vardı. Ebu Bekir Efendi bu mukaddemede Yavuz Sultan Selimin tâ Mozambik şehrinde, Sinan Paşaya nasıl cami inşa ettirdiğini, Afrikanın öteden beri bizim için nasıl bir hayati ehemmiyeti olduğunu anlatıyordu. Galiba Mısırlı dostlarımız bu Türkçe mukaddemeyi okuyup bu sözleri kendilerine alınmış olmalıdırlar ki bugün Afrikanın en ücra köşelerinde Nâsır'ın el izlerine rasgelmek mümkündür.

Rüştü Bey anlatıyor:

— İşte babam Ahmet Ataullah bu esnada Cape Town'da doğuyor; onun aynı şehirde evlenmesiyle de ben dünyaya geliyorum. İşte Cape Tow'da, meşhur Ümit Burnu'nun eteğinde doğduğum içindir ki Türkiyede künyem böylece Ümitburunlu diye işleniyor. Babam sonra Türkiyeye dönüyor. İyi İngilizce bilen, Hintlileri, Malayalıları çok iyi tanıyan Ahmet Ataullah Efendi bir müddet sonra Singapur başşehbenderi tâyin edilerek oraya gönderiliyor. Bu arada Seylân Adasında uzun müddet kalan Ahmet Ataullah Efendi, Colombo şehrindeki Hamidiye mektebini açıyor. Tekrar Singapur'a döndüğü zaman Ahmet Ataullah Efendi bir araba kazasında dünyanın bir ucunda ölüyor. Johor sultanı başta olmak üzere bütün Malaya sultanları, Salangor sultanı, Klantan sultanı, Negri Sembilan sultanı, Pohang sultanı ve Perlis mihracesi cenaze merasiminde hazır bulunuyorlar ve Ahmet Ataullah

BEYAZLARA MAHSUS!... — İşte sokaktaki umumi sıralardan biri. Üzerinde beyazlara mahsustur diye yazıyor. Zenciler bu sıralarda asla oturamazlar. Resimde «Beyazlar» sırasında dinlenen iki beyaz görülüyor.

Efendi Johor'da, sultanın hususi kabristanına gömülüyor. Halen orada yatmaktadır.

Burada Rüştü Beyin sözlerine ben de bir şey ilâve etmek isterim. Singapur'da ve Malaya'da, daha doğrusu Johor Sarayında üç Osmanlı nişanı görmüştüm. Sultan Hamit tarafından Ahmet Ataullah Efendinin cenazesine karşı gösterilen büyük saygıdan dolayı bu nişanlardan biri Johor sultanına, ikisi de Alsagof kardeşlere verilmişti. Gerek sultan ve gerek Uzakşarkın en büyük oteli meşhur Raphls'ın sahipleri olan milyoner Alsagof kardeşler, Ahmet Ataullah Efendinin Singapur'daki en samimî dostları idi.

Rüştü Bey devam etti:

— Babamın ölümünden sonra memlekete döndük. Galatasaraya girdim. Tahsilim bitince muallim oldum. Şam Sultanisi İngilizce ve tarih öğretmenliğine tâyin olundum. İkinci Dünya Harbine ihtiyat zabiti olarak iştirak ettim. Küçük Cemal Paşanın maiyetinde bulunuyordum. Künyem «Ümitburunlu» olduğu için hemen göze çarpıyordum. Hattâ bir gün bizim şimendiferle geçeceğimizi casus Laurence duymuş, trenimize ateş ettiler. Küçük Cemal Paşanın yaveri, arkadaşım Hasan Bey yanımda yaralandı. Hey gidi günler... Harbden sonra sıhhatim çok bozulmuştu. Doktorlar mutlaka sıcak memleketlerde yaşamamı söylüyorlardı. Hindistanda, bilhassa Madrasta, Haydarabatta ahbaplarım vardı. Kalkıp gittim. Senelerce diyar diyar dolaştım. Gene de pek iyileşememiştim. İstanbula gidip artık tamamen memlekette yerleşmeye karar verdim. Bir gün Bombay'dan vapura bindim. Yola çıktım. Kızıldenize girdik. İlerliyoruz. Süveyşe bir şey kalmadı. Bu esnada birdenbire aklıma geldi. Doğduğum şehri ancak hayal meyal hatırlıyordum. Çok küçük çıkmıştım. Kendi kendime «Ölmeden bir kere gidip Cape Town'u, Ümit Burnu'nu göreyim ve Türkiyeye döneyim!...» dedim. Süveyşte gemiden çıktım. İşte Cape Town'a geliş o geliş. Güya sadece 15 günlüğüne idi!... Ömrümün hemen hemen yarısı da burada geçmek üzere... Güney Afrikaya gelince evvelâ ticaret yaptım. Meşhur «OK» pazarlarına Türk lokumu, Türk cevizi, zeytinyağı sattım. Sonra ticaretten çekildim. Buranın en büyük balık tesislerinde iyi bir işte çalışıyorum. Halimden memnunum. İki oğlum var. Bunların Türkiye ile alâkalarının kuvvetlenmesi en büyük idealimdir. İşte bu evi aldık. Tamir ettiriyoruz.

Rüştü Bey, Güney Afrikada Türkiyeyi en güzel şekilde temsil eden adamdır. Atatürk'ün öldüğü gün

BÜYÜK BABANIN KİTABI

Abdülâziz, Ebu Bekir Efendiyi Ümit Buruna göndermişti. Ebu Bekir Efendi orada bir kitap yazdı. Ortadan kaybolan bu kitap bir kadın âlim tarafından bulundu. Yandaki İngilizce gazete bu haberi veriyor.

Dusty library yields Afrikaans treasure — in Arabic

By a Staff Reporter

WHAT IS CONSIDERED one of the most interesting South African manuscripts ever to be found has been discovered in a dusty Netherlands library because of a long-standing Dutch joke.

The manuscript, an Arabic book lithographed probably in Constantinople in 1863, is the most complete record of Moslem ritual known to European scholars, according to Mrs. Mia Brandel, a Dutch Orientalist now translating the writings in Johannesburg.

It is also expected to throw light on the way Afrikaans was spoken nearly 100 years ago.

The book was written by Abu Bakr Effendi, a Moslem teacher sent to instruct the Cape Malays in the Mohammedan faith in 1862.

It is Afrikaans written in Arabic letters and describes Moslem ritual in fine detail.

One chapter is devoted to instructions on cutting fingernails and there are detailed instructions on washing the ears and on ritual prayer.

"Because Arabic has such phonetic precision, it will show how Afrikaans was pronounced in those days," says Mrs. Brandel.

SOUNDED FAMILIAR

The book is one of three found by Prof. A. van Selms. The first two, one of which is a Moslem catechism, were discovered in the Cape.

Professor van Selms was puzzled by alternate phrases in the Arabic script, which he could not translate. Then suddenly he came upon a series of syllables which sounded familiar and discovered that it was Afrikaans written in Arabic.

He remembered an old Dutch saying that an Arabic scholar was once given a book of Dutch written in Arabic, and he could not translate it.

He wrote to Prof. J. H. Kramer, a Dutch-Arabic authority in Leyden, and asked if there was any foundation to the joke.

WITHIN SIX MONTHS

Mrs. MIA BRANDEL, working on the translation.

BİLMEDİĞİMİZ AFRİKA!... — Yalnız çöl ve ormanlardan ibaret sandığımız Afrikanın hiç bilmediğimiz yerleri de vardır. İşte Miami plâjlarını andıran Sea Point.

Dünyanın en genç Cumhuriyetinde neler gördüm?...

GÜNEY AFRİKA BİRLİĞİ

AFRİKANIN NEW YORKU — Çiçeği burnunda Cumhuriyetin en büyük şehri Johannesburg yolları, binaları, telâşı, hareketi ile hakikaten Afrikanın New Yorkudur. Amerikanın en karışık şehri New York gibi o da bütün Afrikanın en hareketli, en kozmopolit yeridir.

evinden çıkmış. Bir de bakmış ki hiçbir binada yarım çekilmiş bayrak yok! Derhal telgrafhaneye koşmuş. Umumi valiye, Pretoria'ya, hattâ Londraya telgraflar yağdırmış.

Bir saat, on iki dakika sonra da bütün Johannesburg'da, Cape Town'da, Durban'da, tekmil Güney Afrikada bayraklar yarıya düşmüş!... O günü çıkan akşam gazeteleri «Telgrafhanedeki Türk»ten uzun uzun ve sitayişle bahsediyorlar.

«Telgrafhanedeki Türk» yalnız bütün Güney Afrika gazetelerinin değil, radyoların da dikkatini çekmiş. Atatürk'ün ölümünün ertesi gününden itibaren Johannesburg, Cape Town, Pretoria, Durban radyolarında Atatürk'ün hayatına ait seri halinde konferanslar yayınlanmış. Bu konferanslardan: «Bayrağımızla selâmladığımız Türk» serisi Güney Afrikada büyük bir alâka uyandırmış.

Gece otelime gitmek üzere evinin önünde vedalaşıyoruz. Belki bir daha birbirimizi hiç görmiyeceğiz. Müsaade istiyerek boynuma sarılıyor. Gözleri dolu dolu...

Çocukları bizi bineceğimiz iki katlı otobüse kadar götürüyorlar.

Bir New York ışığı ve hareketi içindeki caddelerden geçerken, hattâ beyaz smokinli erkeklerin kolunda tuvaletli kadınların dolaştığı otel salonlarından geçerken bu «Telgrafhanedeki kederli Türk» aklımdan çıkmıyor.

GELECEK HAFTA:

Ümit Burnu Camisinde Atatürk için mevlût!...

TİKTİNER: Geniş plili pembe tergal etek üzerine emprime pamuklu jerseden hazırlanmış şık bir sömizye blûz.

TİKTİNER: Beyaz üzerine lâcivert piyedöpul desenli ipek fulardan yakasız sade tayyör. Blûz lâcivert fulardır.

HAZIR ELBİSELER

PARİS MUHABİRİMİZ GÜLGÜN ÜSTÜNDAĞ BİLDİRİYOR

PİERRE BİLLET: Yeşil ve beyaz emprime taftadan bu dekolte robun önlük şeklinde çift eteği arkada beyaz gülle bağlıdır.

BASTA: Beyaz ketenden düğmesiz tayyör. Blûz lâcivert üzerine beyaz benekli ipekliden yapılmıştır. Aynı kumaştan bu takıma çok yakışan bir de beresi vardır.

JOPPY: Beyaz pamuklu fistodan yuvarlak dekolteli ve eteği belden ütüsüz plili bir rop. Genç kızlar için...

PİERRE BİLLET: Yeşil şantungdan eteği çift plili yakası verevden drapeli sade, fakat zarif bir öğleden sonra elbisesi.

SOPHIA LOREN diyor ki:

"Ben **LÜKS** Tuvalet Sabununu kullanırım."

LÜKS güzellik tedavisini tatbik ettiğiniz takdirde siz de Sophia Loren ve birçok sinema artisti gibi daima güzel olabilirsiniz.

Çünkü LÜKS'ün koyu köpüğünü yüzünüze sürdüğünüz anda güzellik bakımınız başlar. LÜKS tuvalet Sabunu sâf olduğu için en hassas cild bile onunla temizlenir ve canlanır. Aynı zamanda LÜKS'ün nefis kokusu tedavinizin zevkini arttırır.

Yıldızların onda dokuzu gibi siz de LÜKS Tuvalet sabununu kullanınız.

İL — 6842 · 61

Bir gül kadar temiz ve güzel râyihalı olmak elinizdedir.

Koltuk altlarınıza BAC-STICK sürerek bütün gün müz'iç ter kokularından masun kalabilirsiniz.
Nefis ve ferahlatıcı rayihasıyla BAC-STICK bütün vücudunuzu kaplar, sizi cazip bir çiçek haline getirir.
Bütün Parfümeri ve Eczanelerden BAC-STICK istiyebilirsiniz.

TÜRKİMYA Koll. Şti. İstanbul — OLİVİN FABRİKALARI Almanya

BAC stick

İL — 6339 - 62

MUCİZE YARATAN ELLER: 4

Çıkan Kısımların Özeti:

Dr. Felix Kersten, bir arkadaşının ısrarı üzerine, SS lerin lideri Himmler'in mide ağrılarını tedavi ediyordu. Aslında Kersten doktor değildi. Finlândiyalı bir mütehassısın yanında masaj yapmasını öğrenmiş, sonra bu bilgisini geliştirmişti. Estonya'da doğmuş bir Fin vatandaşıydı. Himmler'i önce tedavi etmek istememiş, fakat zengin bir sanayici olan arkadaşı: «Bu kararın binlerce insanın hayatiyle ilgilidir. Onun mide ağrılarını dindirirsen, birçok isteklerini kabul ettirebilirsin» demişti. Tedavi 1939 yılında başlamıştı. Himmler kendini çok iyi hissediyordu. Ağrılar başlayınca, Kersten'i çağırıyordu. Masaj bitince, ona büyük Almanya'dan, Hitler'in dehasından söz ediyordu. Savaşın başlıyacağını da ilk defa Himmler'den duymuştu. Önce Himmler'e savaşın kötülüklerini hatırlatmış, fakat SS lideri «Hitler her şeyi iyi yapar» demişti. Savaş başlamıştı. Dr. Kersten, Fin vatandaşı olduğu için Sefarete danışmış, oradan: «Vazifene devam et. Sana karşı beslediği güveni sarsma» demişlerdi. Himmler cepheye giderken, Kersten'i de yanına almıştı. Kersten, Himmler'in kitaplığında sadece din kitapları olduğunu görmüş, bunun sebebini sormuştu. Himmler «Führer, Almanya'nın zaferinden sonra Hıristiyanlığı ilga edecek, yeni bir Alman dini kuracak. Dualarda İsa'nın yerine Hitlerin adı okunacak» cevabını vermişti. Cephede, Kersten, Himmler'in özel sekreteri Brandt ile dost olmuştu. Barışsever, Nazilerden nefret eden bir gençti. Kersten onunla çok iyi anlaşıyordu. Doktor artık apartmanına dönmüştü.

YAZAN: JOSEPH KESSEL
ÇEVİREN: SÜREYYA S. BERKEM

Hiçbir şeyin değişmemiş olmasına ve dış görünüşündeki tabiî haline rağmen, doktorun içini kurt yiyordu. Ağustos ayının sonuna doğru öyle bir hâdise oldu ki harb esnasında insanlığa yardım hususunda onun için bir başlangıç teşkil etti.

O günlerin birinde Himmler dayanılmaz sancılar çekiyordu. Büyük bir ıstırap içinde kıvranırken pek acele olarak Kersten'i çağırttı. Kersten derhal Prinz Albrecht Strasse'deki 8 numaralı binaya giderek, her vakitki gibi, sancıları durdurdu. Fakat nöbet o kadar şiddetli olmuştu ki, sancılar geçtikten sonra bile, Himmler, kendisinde uzandığı divandan kalkacak takat bulamıyordu.

Şimdi istirahat ediyor ve kendisini bu dayanılmaz sancılardan kurtardığı için doktora, kurtarıcı bir melek gözü ile bakıyordu. Hissettiği minnet ve şükran borcunu ödemek için dedi ki:

— Sevgili Kersten, sen olmasan ben ne yapardım? Sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum. Aynı zamanda vicdan azabı da çekiyorum. Sana şimdiye kadar hiçbir şey vermiş değilim.

Kersten derhal şöyle düşündü: Himmler'den vizite parası istiyecek olursa onun maiyetinde ücretli bir adam seviyesine düşecek, Himmler de kendisine karşı beslediği minnet hislerini kaybedecekti. Ayrıca, biliyordu ki Himmler'in maaşı çok mütevazı idi. O, Nazi ileri gelenleri arasında, emrindeki örtülü ödeneğin bir santimine bile el sürmiyen yegâne adamdı. Ayda 2000 marktan biraz fazla tutan maaşiyle karısına, kızına ve hasta bir metresiyle, iki gayrı meşru çocuğuna bakıyordu.

Kersten, sevimliliğini takınarak:

— Pek iyi bilirsiniz ki Herr Reichsführer, dedi, ben vizite hesabiyle ücret almam, ücretimi, tedavi tam olunca isterim. Kaldı ki, ben sizden çok zenginim.

— O başka. Size bir miktar avans vermek benim için bir vazifedir. Borcumu bana bildirmelisiniz.

Kersten tabiî bir şekilde elini sallıyarak:

— Bu meseleyi şimdilik bırakalım, dedi, emin olunuz, tamamen iyileştiğiniz zaman çok merhametsiz olacağım!

Himmler şimdi divanda doğrulmuş, oturuyordu. Doktor onun bu kadar mütehassis olduğunu hiç görmemişti.

Himmler dedi ki:

— Sevgili, sevgili Kersten! Sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum.

O anda Kersten'in hatırına birşey geldi: August Rosterg adında eski bir hastası iki hafta önce ona gelerek bir ricada bulunmuştu. Rosterg her ne kadar Almanya'nın en ileri gelen iş adamlarından biri idiyse de malikânesinde çalışan son derece temiz kalbli, kendi halinde ihtiyar bir adam olan kâhyasını yakalayıp kampa götürmüşlerdi. Adamcağızın bütün kabahati, Sosyal Demokrat oluşu idi! (Hitler ise Nasyonal Sosyalist Partisine mensup olmıyanlara vatan haini gözüyle bakıyordu.) Rosterg, ondan bu kabahatsiz adamın kurtarılması için Himmler üzerindeki nüfuzunu kullanmasını istemişti. Kers-

CELER

HAMDİ VAROĞLU 14

Viola'nın ne kadar ağlamış olması icabettiğini düşündüm.

Keşke biraz daha evvel dönüp gelmiş olsaydım. Mendili göğsüme sakladım. Mektubu bir kere daha okudum. Viola'yı eve getirmek için acaba bir şey yapabilir miydim? Ne olursa olsun bir şey yapabilir miydim?

Konsolun üstündeki saate baktım. Kalbimin etrafını bir buz tabakası örer gibi oldu. İçim dondu. Saat on birdi. O zaman, öteki odaya dair olan cümle aklıma geldi. Sakın Viola dönmüş olmasın! Yukarı çıktım, evin öteki odalarını dolaştım. Hepsi boştu. Yalnız, benim yatak odama en uzak olan oda hazırlanmış. Viola'ya ait olan ufak tefek bazı eşya oraya götürülmüştü.

Salona döndüm. Yüreğim üzüntü dolu idi. «Ne yapabilirim» diye düşünüyor, bir çare bulamıyordum.

Viola acaba kimle buluşmuştu? Bu düşünce beynimi alt üst etti. Bir müddet, sarih bir şey düşünemedim. Sonra içime Lawton şüphesi düştü. Zarif, cazip, terbiyeli, asîl haliyle, tanıdığım bütün erkekler arasında, Viola'yı ancak o çelmiş olabilirdi.

Buluşmuşlar, beraber yemek yemişler, sonra evine gitmişlerdi.

Viola hâlâ gelmemişti.

Bir, iki dakika hezeyana kapıldım. Elim, yanı başımdaki iskemlenin arkalığını sımsıkı kavradı. Öyle sıkmışım ki, tahta parçalandı. Sonra bu cinnet nöbeti geçti, yeniden düşünmek imkânını buldum. Lawton'un evine gitmek kararını verdim. Yukarı çıktım, tabancamı doldurdum.

Ama, birden, «Ya o değilse?» diye düşündüm. Lawton bu tepeden inme gelişime ne mâna verir, suallerimi nasıl karşılardı?

Vakit gece yarısı olmuştu.

Lehime bir tek ihtimal vardı: Viola'nın mektupta yazdığı gibi hareket etmemesi, dönüp bana gelmesi ihtimali.

Bu ihtimal velev benim hayalimde mevcut bulundukça, şimdiden her hangi bir harekete geçmem, ortada hiç bir sebep yokken bir skandal yaratmak olacaktı.

Uzun uzun düşündüm, kesin bir fikir edinebilmek için Viola'nın dönmesini beklemek mecburiyeti olduğuna karar verdim.

Viola'nın, mühim bir sebep olmadıkça bu kadar geç kalması inanılacak şey değildi. Fakat öteki ihtimal, benden ayrılması ihtimali daha da inanılmıyacak bir şeydi.

Bana olan aşkının kuvvetini biliyordum. Bizi birbirimize bağlıyan duyguya benzer bir şey kolay kolay yok edilemezdi.

Yalnız, Lawton adı, ikide bir, midemi bulandırıyordu.

Lawton... Bu isim, kafamda, bir kampana gibi ötüyordu. Operetin ilk temsili gecesi, Viola şerefine verdiği yemekte ben de vardım. Onu, o geceki haliyle gözümün önüne getiriyor, Viola'ya bakışını, Viola'nın ona gülümseyişini görür gibi oluyor, bundan türlü mânalar çıkarıyordum.

Salonda bir aşağı, bir yukarı dolaşırken birden, merdivende hafif bir ayak sesi duydum.

Olduğum yere mıhlanıp kaldım. Kalbim, göğsümden dışarı fırlıyacakmış gibi atıyordu. Yürüdüm, kapıyı ardına kadar açtım. Viola eşikte duruyordu. Methalden gelen ışıkla yıkanırcasına aydınlıkta idi.

Onu, sual dolu, endişeli bakışlarla tepeden tırnağa süzdüm. Süzdüm değil, bakışlarımla dikikledim. Ümit ve korku, gidip gelen dalgalar halinde, nöbet nöbet içimi dolduruyordu.

Viola, soğukkanlı, nefsine hâkim görünüyordu. Tuvaleti, saçları, evden çıkarken olduğu kadar intizamlı idi. Yüzünde, bir karara varmış olmanın yarattığı iç ferahlığı, bir galebe kazanmış olmanın saadeti okunuyordu.

Bu ne demekti?

(Devamı gelecek sayıda)

bel Fadıllıoğlu - İstanbul

İzzet Kayatunç - Erzurum

K. Karadeniz - İstanbul

Arslan Erkök - İzmir

Zülâl İkiz - Adana

Seval Günay - İstanbul

FREDO KOLONYALARINI

Çünkü...
Tabiî Esanslarla
imâl edilmiştir.

T.B.B. — 425 - 65

Saçların dökülme kepeklenme ve yağlanmasını

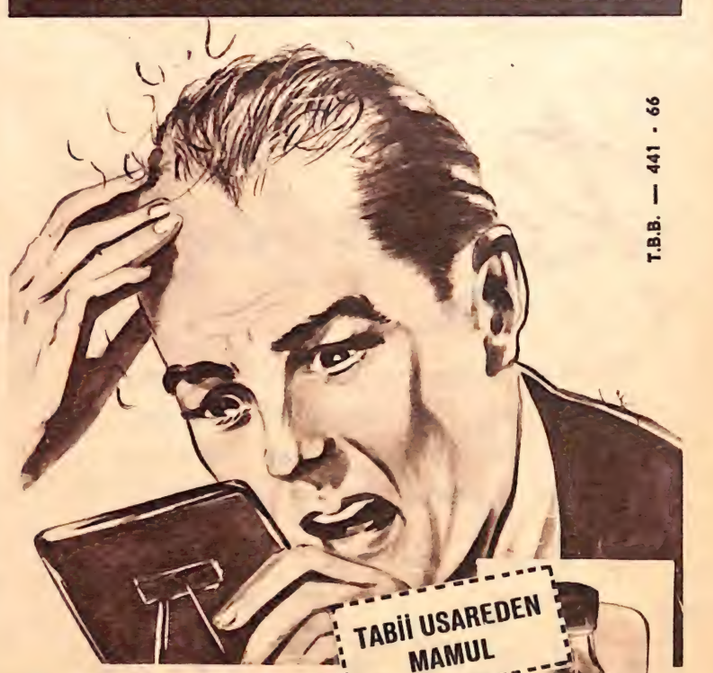

T.B.B. — 441 - 66

TABİİ USAREDEN MAMUL

Yalnız
ÇİNKO
saç likidi önler
Posta kutusu 368 Istanbul Tel: 225633

SERAMİKÇİLER Yazın ortasında güzel eserleriyle bir sanat hareketi yaratan seramik sanatçıları, takdim panosunun önünde bir «sergi hâtırası» fotoğrafı çektirdiler. Panonun üzerinde, sergiye katılan 34 sanatçının da imzası vardı. Soldan sağa ayaktakiler, Cera Kohen, Emine Barım, Zekiye Yaltkaya, Raymonda Abastado, Gönül Akersen, Nasip İyem (Ressam Nuri İyem'in eşi), Nermin Baba, Alev Ebüzziya, ön sıradakiler, Rahmi Doğu, Ohannes Sıvacı, Attilâ Galatalı, Cevdet Altuğ.

KAZANANLAR Sergiye 150 parça ile 34 sanatçı katılmıştı. Açılış kokteyli İstanbul'un sanatçıları ile sosyetesini kaynaştırdı. Bu sergide eserler bir jüri tarafından incelendi. Sonunda Attilâ Galatalı birinci, Alev Ebüzziya ikinci, Hakkı Gidioğlu üçüncü ilân edildi. Yandaki fotoğrafta, birinci, ikinci, üçüncü seçilen sanatçıları görüyorsunuz. «Türk Seramik Sanatçıları Derneği» gelecek yıl uluslararası bir sergi açmayı, dünyanın ünlü sanatçılariyle Türk seramikçilerini tanıştırmayı da düşünüyor...

VALİ VE EŞİ Açılış kokteylinde fläşlar bir çiftin çevresinde yanıp sönüyordu. Vali Refik Tulga ile zarif eşi Jale Tulga, seramikçilerle birlikte fotoğraf çektiriyorlardı. Bu arada, fläşlar Tulgaların sohbetlerini de aydınlatıyordu.

SOHBET KÖŞESİ Yer yer sanat dertleşmeleri de yapılıyordu. Şairler «şiir» den, ressamlar «resim» den sözediyorlardı. Karikatürist Ferruh, avukat M. Ali Cimcoz, sanat tenkidcisi Sabahattin Eyüboğlu, gazeteci Doğan Nadi ise karma bir sohbete dalmışlardı.

GÖNÜL POSTASI

DAMDAN DÜŞER GİBİ

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Tanıdığım, fakat hiç konuşmadığım bir kıza, bir arkadaşım vasıtasiyle arkadaşlık etmek istediğimi bildirdim. Kabul etmiş. Ben de kendisini sokakta bekledim ve karşısına çıkar çıkmaz: «Sana Amerikadan getirdiğim çok güzel hediyeler vereceğim» dedim. Kız sevinecek zannetmiştim. Kızdı ve aramızda hiçbir şey olmadığını, arkadaşlık arzumu da kabul edemiyeceğini bildirdi. Pot mu kırdım, dersiniz?»

Hem de nasıl pot. İnsan daha hiç tanışmadığı bir kimseye «Sana hediye alacağım» der mi? Bunlar çocuklara yapılırsa uygun düşer.

—

ÇÖP ÇATAN LÂZIM

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Bir gençle evlenmek hususunda anlaştık. İkimiz de çok iyi niyetliyiz. Fakat bu meseleyi ailelerimize bir türlü açamıyoruz. Ya razı olmazlarsa ne yaparız?»

Orası şimdilik belli değil. Fakat siz her halde daha büyüklerinizden biri vasıtasiyle ailelerinize meseleyi açmalısınız. Bilhassa erkek tarafından ailenize teklif gelirse şüphesiz çok daha iyi olur.

—

SIRANIZI BEKLEYİNİZ

Bir okuyucumuz yazıyor:

«23 yaşıma geldiğim halde, bugüne kadar kendime bir sevgili bulamadım. Başka delikanlılardan hiçbir farkım yok. Fakat bu yüzden kendimi günden güne bedbaht hissediyorum. Tavsiyeniz nedir?»

Sevgilisini herkes kendisi bulmaz. Bazan gelip onlar sevgiliyi bulurlar. Sizin de yaşınız pek ileri değildir. Bekleyiniz. Bir gün sizi de bulacaklardır.

—

GÜÇ ŞEY

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Ben bir gömlekçiyim. Akrabalarımdan enstitü mezunu bir kızı seviyorum. Kendisine aşkımı söyledim, güldü; cevap vermedi. Annesi diyormuş ki: «Ben kızımı sanatkâra vermem.» Ben ise kızı deli gibi seviyorum. Ne yapmalıyım?»

Samimî itirafınıza eğer kız gülmeseydi işiniz annesini razı etmekten ibaret kalırdı. Fakat kız da aşkınıza alâka göstermediğine göre, öyle sanıyoruz ki, ısrar ederseniz boş yere ıstırap çekeceksiniz.

—

YALNIZ SENELER KAYBOLMAZ

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Sevdiğim kız uğruna üniversitede ilk sene sınıfta kaldım. Hem de bir sene değil, iki sene sınıfta kaldım. Şimdi kızı bir başkasına veriyorlar. Ondan uzak kalmak bana çok ağır geliyor. Ne yapmalıyım?»

Sınıfta kalmamanız lâzımdı. İki sene sınıfta kaldığınızı görünce her halde sizin yüksek tahsil yapamıyacağınıza hükmetmiş olmalıdırlar. Büsbütün yanılmış da sayılmazlar zannediyoruz. Bakın, yalnız sene kaybetmediniz, sevgiliniz de kayboldu. Size bu bir ders olmalıdır.

—

VİCDAN AZABI ÇEKİLMEZ

Dört evlât sahibi anneye cevap:

Çocuklarınızı bırakınız, evlenmek bahsinde kendileri karar versinler. Siz onları tehlikelerden haberdar ediniz, kâfidir. Daha iyi olsun derken daha fena olursa kabahati daima sizde bulurlar, âhir ömrünüzde vicdan azabı çekersiniz.

Tatilinizi Memleketin Neresinde Geçirebilirsiniz:

RÖPORTAJ
TURGUT BIÇAKÇIOĞLU

FOTOĞRAFLAR
EROL DERNEK

10

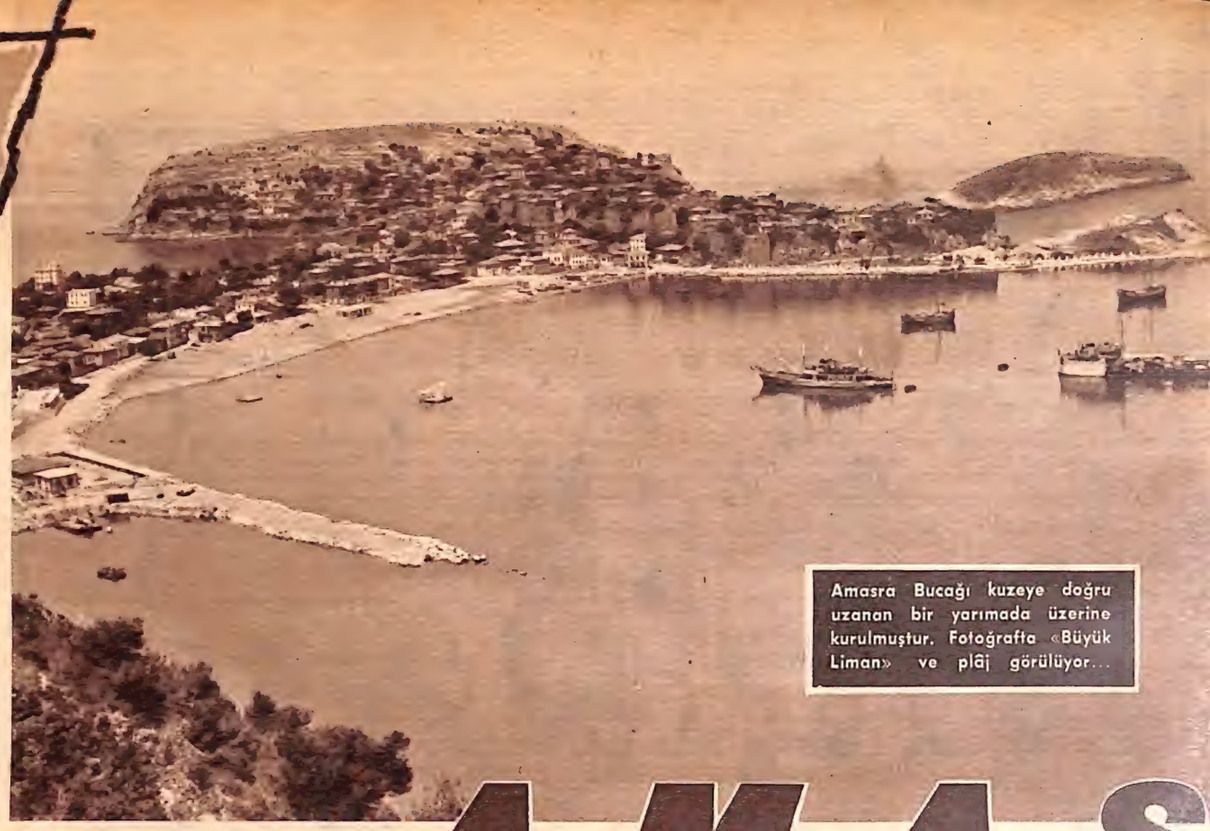

Amasra Bucağı kuzeye doğru uzanan bir yarımada üzerine kurulmuştur. Fotoğrafta «Büyük Liman» ve plâj görülüyor...

AMASRA

AMASRA KALESİ **Amasra bir plâj ve dinlenme sitesi olduğu kadar, bir tarihi beldedir. Kale ve diğer tarihi eser kalıntıları çok eski zamanlara aittir. Amasranın Türkler tarafından fethinin 500. yılı Amasra Derneğinin tertiplediği törenle kutlanacaktır.**

Zonguldakla Inebolu arasında küçük bir ara iskelesi olan Amasra, Bartın ilçesine bağlı şirin bir bucak merkezidir. Kuzeye doğru uzanan bir yarımada üzerine kurulmuş olan Amasranın doğu ve batısında iki koyu vardır. Bunlardan doğudakine «Büyük Liman», batıdakine «Küçük Liman» denir. Büyük limandaki mendirek fırtınalı havalarda gemilere barınak olur

Amasra deniz yoliyle Istanbul ve diğer limanlara, 17 kilometrelik kara yoliyle de Bartına bağlıdır.

AMASRAYA NASIL GİDİLİR

Denizyollarının Ayancık ara pastası her cumartesi saat 18.00 de Istanbuldan hareketle, pazartesi saat 04.00 de Amasraya varır. Amasradan çarşamba günü 04.00 de hareketle Istanbula döner. I. mevki 89, II. mevki 62 liradır. Bu rakamlara yemek ücreti dahildir.

Ankaradan Zonguldağa posta treni hergün saat 18.00 de hareket eder. Kokaksu Amasraya en yakın tren istasyonudur. Kokaksudan Ankaraya hareket saati 20.24 tür. Yol 15 saat, ücretler I. mevki 60, II. mevki 42 liradır. Ayrıca pazartesi ve cuma günleri Zonguldağa giden motörlü trenler Kokaksudan geçer. Motörlü trenin dönüşü salı ve cumartesi günleridir. Ücret 51 lira 90 kuruştur.

Kokaksu - Bartın - Amasra arasında otobüs ve dolmuş seferleri yapılır. Ücret; Kokaksu - Bartın 225, Bartın - Amasra 300 kuruştur.

Yazın Ankara ve Istanbuldan kalkan uçaklar Amasraya 52 kilometre uzaklıktaki Kokaksu hava alanına uğrar. Ücret, Ankara - Kokaksu 85, Istanbul - Kokaksu 120 liradır.

Ankaradan Amasraya direkt otobüs seferleri de yapılır. Yol 7-8 saat, ücret 20 liradır. Tel: 11 48 43 ten tamamlayıcı bilgi alınabilir. Traveller seyahat acentası (Tel: 12 47 86) Amasraya haftalık turistik seferler tertiplemiştir. Ücret bir haftalık otel ve yol masrafı dahil 115 ilâ 150 liradır.

OTEL VE PANSİYONLAR

Amasrada biri turistik olmak üzere 6 otel, bir pansiyonlu otel vardır. Yatak adetleri 200'e yaklaşır. Fiyatları 10 lira ile 4 lira arasında değişir. Ayrıca 200'e yakın pansiyon ailelere aylığı 600-750, mevsimliği 1000-1500 lira arasında kiraya verilir.

Amasradaki otel, pansiyon ve lokantalar Avrupai konforu haiz modern müesseseler değildir. Bununla beraber iyi bir tatil geçirilmesine imkân verecek rahatlığı sağlamaktadırlar. Zaten Amasranın güneşi, denizi ve havası gelen misafirlere bu konfor eksikliğini unutturacaktır.

Amasrada 6 tane lokanta vardır. Bu lokantalarda üç kap yemek 4 ilâ 5 liraya yenebilir. Bunlara ilâveten iki de plâj gazinosu vardır. Amasrada yiyecek maddeleri bilhassa balık bol ve ucuzdur.

Amasranın özelliklerinden biri olan

İstanbul, Ankara ve yakın çevrelerden birçok turist kafileleri Amasrayı ziyaret etmektedir. Otel ve pansiyon adedi günden güne artmakta, Amasra bir turistik belde olarak gelişmektedir...

Amasrada Kız Kulesi ismi verilen tarihi harabelerden umumi bir görünüş.

«Çekicilik» denen tahta oymacılığı sanatının orijinal hatıra eşyaları, turistler tarafından adeta kapışılır.

Amasrayı Sevenler Derneğinin teşebbüsleriyle başlıyan turizm çalışmaları Amasranın kalkınmasını sağlamış, kasabanın harita ve imar plânı, eski eserler müzesi, elektrik, belediye, kadastro gibi hizmetler başarılmıştır. Broşür ve türlü yayınlarla yurt içinde ve dışında tanıtılan Amasra da turizm yepyeni bir anlayışla hayat bulmaya başlamıştır. 15 yıl önce kiralık tek ev yokken, bugün hemen bütün evler pansiyon haline getirilmiş veya kiraya verilmeye başlanmıştır.

Deniz mevsimi Amasrayı ziyaret zamanıdır. Tarihi kalesi, emsalsiz denizi ve tabii güzellikleriyle Amasra gelecek misafirlerini mükemmel bir şekilde istirahat ettirmeye hazırdır. Amasra plâjlarında kimseden çekinmeden denize girilebilir ve kamp kurulabilir. Amasra halkı dürüst karakterli ve misafirperverdir.

Amasra İran hükümdarı Dârâ'nın kardeşi Oksiyatees'in kızı ve Diyonis'in karısı Amastris tarafından kurulmuş ve Amastris adını almıştır. Amasra daha sonra Roma ve Bizanslıların eline geçmiş, 1461 de Fatih Sultan Mehmet zamanında Sadrazam Mahmut Paşa tarafından teslim alınmıştır.

Fatih Amasrayı çok beğenmiş ve oraya «Çeşm-i Cihan» adını vermiştir. Behçet Kemal Çağlar da Amastris Masalı'nı şöyle bitirir:

Yeryüzünün emsalsiz yeri nerde deseler
İnsafı zevkı olan akla Amasra gelir.

Müracaat için adresler:

Amasra'da
Amasra Turizm ve Güzelleştirme Derneği — Amasra

Karadeniz Ereğlisi'nde
Karadeniz Ereğlisi Turizm Derneği Başkanlığı

Tahta oymacılığı Amasrada dededen kalma bir sanat koludur. İptidai tezgâhlardan ilgi çekici biblo ve oyuncaklar çıkar. Yukarıdaki fotoğrafta «Çekici» tabir edilen bir sanatkârı, sağda bu minicik tezgâhtan çıkan eserler görülüyor.

RA

EREĞLİ

Tarihî zenginlikleri, emsalsiz denizi, ince kumlu plâjiyle Karadeniz Ereğlisi ideal bir tatil ve dinlenme yeridir.

UZUNKUM PLÂJI **Eşine ender rastlanan şahane bir plâjdır. Kumu ince ve temiz, denizi berrak ve sığdır. Sahilden 150 metre uzaklığa kadar suyun derinliği adam boyunu geçmez. Plâja dolmuş motörleri ile 25 kuruşa gelmek mümkündür.**

Ereğli, Akçakocaya 59, Zonguldağa 67, Ankaraya 300, İstanbula 320 kilometre mesafededir. İstanbul - Düzce yolu asfalt, Ereğliye devamı şosedir. İstanbuldan Ereğliye hergün otobüs vardır. Yol 7 saat, ücret adam başına 15 liradır. Ankara - Ereğli arasında da şimdilik haftada bir defa olmak üzere otobüs işlemektedir. Ücret 15 liradır. Ereğli - Akçakoca arasında da dolmuş ve otobüs seferleri yapılmaktadır. Dolmuş 15, otobüs 5 liradır.

Cumartesi günleri İstanbuldan hareket eden Denizcilik Bankası vapurlariyle Karadeniz Ereğlisine 16 saatte gidilir. Yemekli I. mevki 81, ikinci mevki ise yine yemekli olarak 49 liradır. Ereğliden İstanbula dönüş çarşamba günleridir.

Ereğlide 6 otel vardır. Yatak ücretleri 3 ila 5 lira arasında değişir. Adetleri 6'yı bulan lokantalarında yemek ücretleri son derece ucuzdur. Birinci sınıf bir lokantada dört, beş liraya güzel bir yemek yemek mümkündür.

Mevcut pansiyonlarda fiyatlar her yıl Belediye tarafından tanzim edilir. Pansiyonlar ucuz ve son derece temizdir.

Şehrin Uzunkum mevkiinde Turizm Derneği tarafından kurulmuş 30 çadırlı bir kamp vardır. Kampta çadırların aylık kirası 45 liradır. Eski devirlerden kalma yeraltı kilisesi, eski mezarlar (Katakom), tarihi kalesi (Akropol), Çeş Tepesindeki tarihi manastır ve saray harabeleri görülecek yerlerindendir.

Yaz, Ereğlinin deniz ve istirahat mevsimidir. Deniz motörleri Uzunkum Plâjına 25 kuruşa dolmuş yaparlar. Plâjda kabine kirası 25 kuruştur. Deniz 150 metre uzaklığa kadar adam boyunu geçmez.

Halkı son derece medeni ve anlayışlıdır. Şehirde dekolte kıyafetle dolaşılabilir.

Karadeniz Ereğlisinde hâtıra olarak götürülebilecek biblo gemiler, tarihi kalyonlar yapılmaktadır. Fiyatları da gayet ucuzdur.

Uzunkum plâjı birçok bakımdan İstanbul plâjlariyle aynı ayardadır. Şort ve mayolariyle denize girenler, kumlar üzerinde güneşlenir, oyun oynarlar. Plâj ayni zamanda bir kamp mahallidir.

YURDUMUZUN MEYVALARI

Şeftali

Şeftali'nin ilk yetiştirildiği ülke Çin'dir. Ancak, botanik bilginleri bu meyvaya İran meyvası anlamına gelen "persicum" adını vermişler. Şeftali, Farsça'da "Semiz erik" demektir. Dünyada 960, Bursa'da 84 çeşit şeftali yetiştirilmektedir. Türkiye'de yılda adam başına ancak bir tane şeftali düşer...

MİLÂTTAN yüzyıllarca önce bir savaş dolayısiyle Yunanistan'a giden bir Pers komutanı, Mora'da meyva bahçelerini dolaşıyormuş. Bir bahçe sahibi, bahçesindeki erikleri göstererek:

— Bu büyüklükteki erik, yalnız Yunanistan'da yetişir, demiş.

Pers komutanı gülmüş:

— Bu da bir şey mi, demiş, bizim İran'da yumruk gibi erikler yetişir. Semiz semiz erikler...

Farsça'da «şeft» semiz, «alû» erik anlamına geliyor. Pers komutanının söz ettiği meyva da şeftaliymiş.

Birkaç yıl sonra, İmparator Klaudius'un orduları, İran'a girmişler, dönüşlerinde bir sürü ganimetle, bir sepet şeftaliyi de Yunanistan'a götürmüşler. O bir sepet şeftali, bugün Akdeniz bölgesine yayılan şeftali ağaçlarının üremesini sağlamış. Tarih kitapları, şeftalinin Avrupa sofralarında Haçlı Seferleri'nden sonra görüldüğünü yazar. Botanik bilginleri bu meyvanın ilk defa M. Önce 2200 yılında Çinde yetiştirildiğini bildikleri halde, o Pers komutanının sözü üzerine, İran meyvası anlamına gelen «persicum» adını vermişler. Pers komutanı bu meyvaya «semiz erik» demekle, yanlış bir söz de söylememiş. Çünkü şeftali, gülgiller familyasının erik türüne bağlı. Yaprakları mızrap biçimindedir. Açıkta yetişenler budanmaz, duvar diplerindekiler badem ile erik ağacına aşılanır. Şeftali ağacı 2 - 6 metre boyundadır. Pembe pembe çiçek açar. Ağacın ömrü kısadır. Bu kısa ömründe de birçok hastalık geçirir. Şeftali çekirdeği ile çoğaltılır. Orta Avrupa'da, İngiltere'de limonluklar içinde yetiştirilir. Tadına doyum olmıyan limonluk şeftalisi, ancak zengin sofralarını süsler. Yapraklarında «laksatif» bir öz vardır. Sıcak suya binde 10 veya 20 oranında şeftali yaprağı atılır, bir süre sonra soğutulup içilir. Bu su pekliğe bire birdir. Buna karşılık, şeftalinin kendisi ishale iyi gelir... Ağacı cilâ tutar. Kerestesi mobilyacılıkta kullanılır. Şeftalinin besin değeri şöyledir: Yüzde 0,8 protein, yüzde 14,2 karbonhidrat, yüzde 0,81 yağ, yüzde 82,7 su. Bir şeftalide 0,21 - 0,78 miligram A, 0,01 - 0,05 miligram B_1, 0,05 miligram B_2, 7-8 miligram C vitamini bulunur. Asit değerleri de yüksektir. Şeftali, besin yönünden faydalı bir meyvadır.

960 ÇEŞİT ŞEFTALİ

Bir Fransız meyva kitabı, dünya üzerinde 960 çeşit şeftali olduğunu yazar. Bursa'da ise 84 çeşit şeftali yetişir. Türkiye şeftali ürününün yüzde 47'sini Bursa'nın 62,500 dekarını kaplıyan şeftali bahçeleri sağlar. «Bursa'nın şeftalisi, okka çeker dört tanesi» deyimi, dillere destan olmuştur. Oysa, bir çiftlik, 930 gram çeken şeftaliler yetiştirmiş, böylece 40 yıllık deyimi bir mevsimde tarihe karıştırmıştır. Türkiye'de yılda 30 milyon tane şeftali çıktığı hesaplanmıştır.

Şeftali bir Çin meyvası olduğu halde, Çin'de değil de, Akdeniz ülkelerinde yetişir. Türkiye'de şeftali yetiştiren iller şunlardır: Bursa, Kocaeli, İzmir, Tokat, Gaziantep, Konya, Edirne, İstanbul...

Şeftali önce iki çeşide ayrılır: Tüylü, tüysüz. Tüysüzler yarma ve etli diye sınıflandırılır. Renkleri de beyaz, sarı, kırmızı arasında değişir. Bursa'da yetişen çeşitler şunlardır: Tüysüz (rengi koyu kırmızıdır. Yuvarlaktır. Az lezzetlidir), ısfahan yarması (açık yeşil, uzunca, sulu, mayhoştur), sapanca (kiremit kırmızısı renginde, orta büyüklükte, tatlı, sulu, mayhoştur), tüysüz (açık yeşilimsi, yuvarlak, tatlı, sulu, kokuludur), sarı papa (yeşile kaçan sarı renkte, büyük, tatlı, suludur), yeşil türbe (açık yeşil, büyük, sulu, tatlıdır), hülü (koyu al, büyük, tatlı, suludur), hale (sarı, kırmızı, yuvarlak, tatlı, suludur)... Bu arada, uzunoğlu, hacıömeroğlu, akyarma, alyanak çeşitleri de lezzetlidir. Amasya'nın «et», Balıkesir'in «sulu», Bursa'nın «ahmetağa», Malatya'nın «güz», Adana'nın «imrahor», Kastamonu'nun «yarma», Isparta'nın «etli» şeftalileri de unutulmamalıdır. Bursa'da yetişen şeftaliler soğuk hava vagonlariyle Almanya'ya gönderilir.

HORMONLARI KUVVETLENDİRİR

Şeftalinin şurubu, reçeli, şerbeti, dondurması, yapılır. «Peach-brandy» adlı şeftali içkisini Avrupalılar çok sever. Hale şeftalisini, hormon eksikliğini duyanlar yemelidir. Kısır kadınlara şeftali ezmesi salık verilir. Şeftali suyunun, yüzdeki sivilcelere iyi geldiğini, yüze bir tazelik verdiğini güzellik uzmanları söyler. Öteki meyvalara göre, hastalıklarda kullanılma özelliği azdır.

Şeftali adı, ilçelere, bucaklara, mahallelere konulmamıştır. İstanbul'da 8 tane «dut» lu, 3 tane «erik» li, 2 tane «elma» lı, 4 tane «nar» lı, 16 tane «üzüm» lü sokak olduğu halde, Alemdar semtinde bir «Şeftali» sokağı vardır. Bu sokak, o günlerde en çok yangın çıkan semt de olduğu için Şamran'ın bir kantosuna girmiştir. Şamran Hanım kantosunun arasında, bir köşklü gibi «Yangın var!...» diye bağırır, bekçi «Yangın nerede?...» diye sorardı. Şamran Hanım da «Şeftali sokağında» der, kantosuna devam ederdi:

Yangın var, yangın var, ah yanıyorum,
Yetişin a dostlar tutuşuyorum.

ŞEFTALİLİ TÜRKÜLER

Şeftali halk türkülerine, şarkılara da bütün tadiyle, bütün sululuğiyle, girmiştir. Bir türkü şeftali ağacından sözeder:

Şeftali ağaçları
Türlü çiçek başları
Yandı yandırdı beni
Yârin hilâl kaşları
Tin tin tini mini hanım
Seni seviyor canım.

Bu arada, bir Dinar türküsünde şeftalinin dalı da unutulmaz:

Evlerinin önü şeftali dalı
Pencereden gördüm kınalı eli
Benim sevdiceğim tomurcuk gülü
Semiz lokmaları yutamaz oldum

Bir türküde bu meyvaya ucuz bir fiyat biçilirken, başka bir türkü, şeftaliye büyük değer verir:

Oğlan adı Ali Veli
Bir şeftali dünya malı
Konağımız al boyalı
Var git burdan deli oğlan

Şeftalinin dondurması da bir İstanbul türküsüne girmiştir:

Dondurmam var kaymaklı
Yiyin bakın pek tatlı
Kaymak gibi dondurmam
Yok mu tadına bakan
Âlâ şeftalili dondurmam

Türk asıllı tanınmış ses yıldızı Dario Moreno, yarı Türkçe, yarı Fransızca okuduğu «Ali» şarkısiyle, şeftali adını dünyaya yaymıştır:

Entarisi ala benziyor
Şeftalisi bala benziyor
Ali, Ali...

Kırmızı Bıyıklı Gemici

YAZAN: JACK REED — ÇEVİREN: ADNAN ERİM

Mathurin pasajındaki iki katlı küçük eve güzel bir kız taşınmıştı: Marie Pallot. Tek başınaydı. Kimsesi yoktu. Lâkin yaşayışında bir esrar vardı. Eve taşınır taşınmaz bütün pencerelere parmaklık koydurmuştu. Sokak kapısı gece gündüz, içerden sürgüler, dışardan asma kilitlerle kapalı bulunuyordu. Kendisi de akşamları limana gidip gemilerin yanaştığı rıhtımda dolaşıyordu. Karanlık bastıktan sonra, eve yabancı erkekler geliyordu. Fakat bunların çıkıp gittiklerini hiç kimse göremiyordu!... Acaba sabaha karşı mı gidiyorlardı?

Mahallede dedikodu başladı. İş polise aksetti. Bir gün iki polis memuru kapıyı çalıp evi arıyacaklarını söylediler. Marie Pallot memurlara, evi baştan başa gezdirdi. Bahçeyi kontrol ettirdi. Şüpheyi davet edecek hiçbir şey görülmedi.

Aradan bir hafta geçti. Güzel kız ansızın gözükmez oldu. Evden çıkmıyor, rıhtımlarda gezinmiyordu. Gelen misafirleri de yoktu. İş gene polise aksetti. Bir memur gelip kapıyı çaldı. Cevap çıkmadı. Tekrar çaldı. Gene cevap yok. Kapının üzerinde asma kilit olmayışı tuhafına gitti. Kapıyı biraz itip sarsaladı. Açılıverdi!... Yavaşça içeri süzüldü. Karşısına gelen merdivenden yukarı çıktı. Salona girdi. İşte Marie Pallot, yandaki divana yarı uzanmış, uyuyordu. Önündeki masada bir bardakla bir büyük şişe konyak duruyordu. Memur divana yaklaştı. Kızın koluna dokundu. Uyanmadı. Bir daha dokundu. Gene uyanmadı. Hayır, Marie Pallot uyumuyordu. Sarhoş da değildi. Ölmüştü!...

■

Hâdiseyi takibeden günlerde bütün şehir heyecanla çalkandı. Güzel kızın esrarı çözüleceği yerde, büsbütün muamma haline giriyordu.

Bir kamyon dolusu polis tahkikata başladı. İpucu elde etmek maksadiyle bütün bina altüst edildi. Birşey bulunamadı. Mevcut ayak ve parmak izleri de bu gürültülü araştırma esnasında kaybolup gitti...

Polis şaşkına dönmüştü. Ortada ne bir iz vardı, ne şahit. Hiç kimse eve giren çıkan görmemişti.

Aradan üç gün geçti.

Dördüncü gün eve uzun boylu, gözlüklü bir adam geldi. Kapı kilitli olmadığı için, itip içeri girdi. Elinde bir pertavsız vardı. Pertavsızla kapıyı dikkatle gözden geçirdi. Sonra yere eğildi. İki metre ilerde ufak bir kıymık parçası buldu. Üzerine hafif kan bulaşmıştı. Kıymık parçasını dikkatle mendiline sarıp cebine yerleştirdi. Yukarı çıkan merdivene yürüdü. Yerde kurumuş üç damla kan gördü. Kaatil, kapıyla uğraşırken elini sıyırtmış, farkında olmadan parmağından birkaç damla kan yere damlamıştı.

Uzun boylu, gözlüklü adam pertavsızla, mozayik döşeli yeri muayeneye devam etti. Sağ kenarda, birkaç damla donmuş mum parçası keşfetti. Kaatil herhalde sağ elinde bir şamdan tutuyordu. Kesilen eli de sol eliydi. Öyleyse adam solaktı. Çünkü mumu sağ eline almış, kapıyı sol eliyle zorlamıştı. Halbuki şamdanı sol elinde tutup, sağ eliyle iş görmesi lâzımdı.

Gözlüklü adam merdivenleri tırmanıp, yukarki salona çıktı. Marie'nin cesedine yaklaştı. Önce başını muayene etti. Saçlarının arasında, kafatasında hafif bir yara izi gördü. Başına ağır bir cisimle vurularak öldürüldüğü anlaşılıyordu. Bu yara başın sol tarafına doğruydu.

Odaları aradı. Sadece bir çekme açılıp aranmış, diğerlerine dokunulmamıştı. Tekrar pertavsızını çıkararak yerleri tetkik etmeğe başladı. Masanın dibinde iki tel kırmızı saç buldu. Salonun köşesine doğru gene mum parçaları görünüyordu. Damlaları takibetti. Bittiği yerde halının ucunu kaldırdı. Bir kapak göründü. Kapağı da kaldırdı. Karanlık bir mahzen meydana çıktı. Derinlerden şarap ve konyak kokuları geliyordu...

Marie Pallot'un bir kaçakçı şebekesine mensup olduğu anlaşıldı. Bütün mahzen binlerce kasa içkiyle doluydu. Güzel kızın, her gün rıhtımlarda dolaşmasının, geceyarıları eve birtakım adamların girip çıkmasının esrarı çözülmüş oldu. Yalnız ikinci esrar daha mühimdi. Cinayeti işliyen kimdi ve güzel kızı niçin öldürmüştü?

Bir hafta sonra, uzun boylu, gözlüklü adam, polis müdürünün odasına girip kendini takdim etti:

— İsmim Arthur Reiss... Kaatilin kim olduğunu biliyorum. Lûtfen bir memurunuzu çağırınız. Kaatilin nerede olduğunu söyliyeceğim. Gidip tevkif etsinler!

Polis müdürü hayretle yabancının yüzüne baktı. Sonra zile bastı. Bir memur içeri girdi. Polis müdürü, Reiss'e döndü.

— Kaatilin yerini lûtfen tarif edin!...

Arthur Reiss, bir sigara yaktı. Dumanını havaya savurdu:

— Kaatil, rıhtımda bağlı bulunan İtalyan bandıralı şilebin mürettebatından biridir!... Kırmızı saçlı, kırmızı bıyıklıdır. Solaktır. Sol elinin baş parmağında ufak bir yara vardır...

■

Rıhtımda bağlı «Anna Maria» şilebinde bir tane kırmızı saçlı ve bıyıklı gemici vardı. Onu yakalayıp getirdiler. Adam solaktı. Sol elinde yara vardı. Cepleri araştırıldığı vakit yarısı yanmış bir mum bulundu. Gece yarısına kadar sorguya çekildi. Nihayet suçunu itiraf etti:

— İçki kasalarını geceyarısı eve ben taşıyordum... Marienin çok parası olduğunu zannediyordum. O gece eve gelince onu salonda içki içer buldum. Elimde kauçuk sopam vardı. Bayıltmak için arkadan kafasına vurdum. Öldü. Çekmede az para buldum. Ne varsa alıp evden kaçtım.

Polis müdürü, Arthur Reiss'in bu cinayeti bu kadar basit bir şekilde çözmesine şaşmıştı.

— Peki bu adamın İtalyan gemisinde gemici olduğunu nasıl anladınız?... diye sordu.

— Mum damlalarını tahlil ettim. İtalyada yapılan hususi bir mum formülüydü. Bu piyasada bulunmazdı. Şu halde, İtalyadan yeni gelmişti. Limanda İtalyan bandıralı bir gemi olmalıydı... Halı üzerinde bulduğum iki tel kırmızı kıl da bıyıktan kopmuştu. Demek ki kaatilin İtalyadan yeni gelmiş bir gemici olması ihtimali kuvvetliydi. Nitekim adamın cebinde aynı mum bulundu. Hakikat anlaşıldı...

— Tabiî seni... John ... yani Kedi değil misin sen...

ROBIE SUSMAYI TERCİH ETTİ. SÜRATLE GİDEN OTOMOBİLİN TEKERLEKLERİ SIK SIK DÖNDÜKLERİ VİRAJLARDA KORKUNÇ BİR SES ÇIKARIYORDU.

BİRDEN ŞİDDETLİ BİR GÜRÜLTÜ İŞİTİLER. ROBIE ARKASINA BAKTI.

SERT BİR VİRAJDA SİYAH OTOMOBİL YOLUN KORKULUĞUNA ÇARPARAK UÇURUMA YUVARLANMAKTAN KURTULMUŞTU.

BİRAZ SONRA FRANCIE OTOMOBİLİ YAVAŞLATTI ROBIE DE SAKİNLEŞTİ.

ÇOK GEÇMEDEN FRANCIE YOLDAN ÇIKTI VE AĞAÇLAR ARASINA GİRDİ.

OTOMOBİL NİHAYET ŞEHRE HÂKİM BİR YERDE DURDU.
— Hiç böylesine güzel bir manzara görmemiştim... Şu denizin rengine bakın... Siz ne düşünüyorsunuz? Damları seyredip, hangisine kolay tırmanmanın mümkün olacağını mı?

— Biraz önce bana...
— Haa... Robie, John Robie dedim. Kedi namı ile tanınan meşhur mücevher hırsızı hakkında Paris gazetelerinde bir hayli şey okumuştum... Ne duruyorsunuz? Bagajdan şu yemek sepetini çıkarsanıza...

... Bana karşı daha samimi davranmanızı temenni ederim Robie... Zira benden faydalanmanız mümkündür...

— Önce Robie olmayıp bana Burns denildiğini belirtmek isterim... Sonra, Robie olsam bile bana ne faydanız dokunur...

— Sizi ilk defa plâjda gördüm... O kızın kullandığı deniz motorundan suya atlamıştınız...

... Halbuki iki gün önce de otelde görünüp Amerika'dan yeni geldiğinizi söylediniz.

... Bırakın artık bu komediyi de Burns olmaktan çıkın...

— Belki olduğum gibi görünmüyorum...

— Bırakın bunu canım... Gazetelerde maceralarınızı okuduğum zaman gözlerinizi anneme dikeceğinizi tahmin etmiştim... Söyleyin bakalım; işe annemin mücevherlerinden mi başlıyacaksınız, yoksa başkalarından mı? İlk hedefiniz Lady Kenton olmalı... Mücevherleri çok meşhurdur... Villâsını da bilirim...

— Yeter!

— Bana söyliyeceğinize, bu komediden siz vaz geçin. Kolumda parmak izi bıraktığınızın farkında değilsiniz galiba...

— Kedi John Robie değilim ben...

— Mademki değilsiniz polis neden peşimizden ayrılmıyor? Şu listeyi göreyim bir kere... Baktığımız villâ kiralık filân değildi zaten...

... Sandorf'ların evidir orası... Üç gün sonra bir parti verecekler, ben de davetliyim...

— Bunları anlatmak için mi buraya getirdiniz beni?...

— Akşama konuşuruz... Gelin yemeği birlikte yeriz...

— Maalesef gelemiyeceğim... Sahile gidip eğlenenleri seyredeceğim.

— Odamın penceresinden daha iyi seyredilir...

— Birisiyle buluşmam da lâzım...

— Ama nereye gidersenız oradan sizi telefonla arayıp Kedi Robie'yi istiyorum diyeceğim... Saat sekizde bekliyorum... Gecikmeyin...

— Saatim yok ki...

— Bir saat ister misiniz?

SANDORF'LARIN VİLLÂSINDA ROBIE, BERTANI'YI GÖRMÜŞTÜ, BİNANIN MİMARİSİ İLE BAHÇESİNİ DE GÖZDEN GEÇİRMİŞTİ. BERTANI'YE TELEFONU AÇTI:

— Sandorf'ların villâsında ne yapıyorsun?

— Parti için bazı şeyler istemişler, onları teslim etmeye gittim... Ya sen ne arıyordun? Yemin ederim, yeni bir plân hazırlıyorsun... Davetliler arasında mücevher sahibi birçok zengin kadının bulunacağını biliyorsun...

— Mânasız mânasız konuşma. Demek yiyeceklerle içkileri sana ısmarladılar... Adamlarını da gönderecek misin?

— Garsonları göndereceğim tabii... Adamların işleri başlarından aşkın. Sen gevezeliği bırak da villâda yanında gördüğüm güzel kız kimdi, onu söyle... Lokantaya getirsene bir akşam...

ROBIE, BERTANI'YE BAŞKA BİR GÜN GELECEĞİNİ VADETTİ VE HEMEN HAZIRLANARAK KIZIN OTELDEKİ DAİRESİNE GİTTİ. BİRLİKTE BALKONDAN HAVAİ FİŞEKLERİ SEYREDECEKLERDİ.

— Işıkları söndürürsek daha iyi görürüz...

(Devamı gelecek sayıda)

Seslerinden Tanıdığınız Meşhurlar

İstanbul radyosunun en sevilen hafif müzik toplulukları ile ses yıldızlarından bir kaçını daha tanıtıyoruz.

RÖPORTAJ: ORHAN ÖZMEZ — FOTOĞRAFLAR: EROL DERNEK

ZAMBOĞLU GİTAR KUARTETİ — Güney Amerika'nın ünlü triosu «Los Panchos» tan yıllarca önce kurulan Aleksandr Zamboğlu Gitar Kuarteti, İstanbul radyosunun en sevilen topluluklarından biridir...

MUALLÂ SAYLIK

Üsküdar Musiki Cemiyeti Korosunda alaturka şarkılar, Fehmi Ege Orkestrasında Türkçe tangolar, bu yıl kapanan İstanbul Opera Stüdyosunda opera aryaları, lokallerde Napoliten şarkılar söyliyen Muallâ Saylık'ın güzel bir sesi, kuvvetli bir müzik kültürü var. Muallâ Saylık, tanınmış besteci Necip Celâl'in tangolarını çok sever.

GENÇLERİN AĞABEYSİ GENÇER

İlham Gençer bir yıl içinde ona yakın genç yıldızı hafif müzik seven dinleyicilere tanıttı. Bunlar arasında Metin Ersoy, Arhan Tekvar, Hayati Kafe, Elâ, Berta da var. Ayrıca, birçok hafif müzik topluluklarını da gerek radyo, gerekse «show» programlarında meşhur etti.

GENÇER ORKESTRASI — İstanbul Radyosu cumartesi akşamları İlham Gençer'in «Tatil Gecesi» programını sunuyor. Yukarıdaki fotoğrafta, İlham Gençer, yanda ise orkestra üyelerinden Ali Çetinkaya (bateri), Aydemir Mete (kontrbas) bir konser sırasında görülüyor...

TÜLÂY GERMAN

İlk şarkısını Ankara'da Süreyya Pavyonunda söyliyen Tülây German 26 yaşında... İstanbulda doğmuş. Üsküdar Amerikan Kız Lisesini bitirmiş. Salim Ağırbaş Kuarteti ile mikrofona çıkmış. Halk türkülerini çok beğeniyor. Halk türkülerinden ezgiler alarak, bir şarkı bestelemeyi düşünüyor. İlham Gençer'in «Tatil Gecesi» özel programında okuyor. Ayrıca, Çatı'da çalışıyor. Aylardan temmuzu, günlerden pazartesiyi, saatlerden 20 yi seviyor. Gazete ve dergilerin önce karikatürlerine bakıyor. «Issız Ada», «Seyahatten Erken Dönen Koca» karikatürlerini çok beğeniyor. Dilinden düşürmediği şarkı ise «Summertime»...

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

13 temmuzdan 19 temmuza kadar: Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Yeni ay çıkmadan evvel, tatlı hayallerinizin gerçekleşmesini bekliyebilirsiniz. Şu günlerde cüretli olun. Unutmayın, tutuk hareket etmek, insanı hiçbir sahada muvaffakıyete ulaştıramaz.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

Mesleğinizin dışında çok sevdiğiniz bir işle uğraşmak istiyorsunuz. Buna hasredecek zamanınız yok. Her şeye rağmen, vakit ayırma imkânını bulunuz. Onun size faydası dokunacak.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Venüs gezegeni sizi daha cazip bir insan haline getirmeğe başlıyor. Karşı cinsin fazla ilgisini çekecek, olduğunuzdan çok daha güzel görüneceksiniz. Sağlık durumunuz da iyi. Dikkatli olun.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Yakınlarınızdan biri yanlış bir yolda yürüyor. Onun yapacağı hatalı hareketler, size de dokunabilir. Yıldızınız onu, sizin ikaz etmenizi istiyor. Siz onun burcuna da tesir edebilirsiniz.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

Sağlığınızın sizi memnun edecek duruma girmesini istiyorsanız, yiyeceklerinizi çok iyi ayarlayın. Maddi durumunuzun düzelmeğe başladığı şu günlerde, dikkat edin, sağlığınız bozulmasın.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÜL

Çok yakında elinize bir para geçecek. Birçok ihtiyaçlarınız var. Bu ihtiyaçları önemlerine göre sıraya koymalısınız. Hemen satın almayı tasarladığınız şeyi şimdilik sonraya bırakınız.

TERAZİ BURCU
23 EYLÜL - 22 EKİM

Sizi çok kıskanan biri var. Aslında size karşı fenalık düşünmüyor. Ama kıskançlık hisleri size bundan fazla iltifat etmesine engel oluyor. Ona hiç güvenmemelisiniz. Ne yapsın, elinde değil.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

Çok arzu ettiğiniz bir işiniz, hallolma yoluna girmiş. Tek bir kişinin gönlünün olması lâzım. Onun, durumunuzu müspet neticelendirmesini de yıldızınız temin ediyor. Biraz daha bekleyiniz.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

Üzerinde ısrar ettiğiniz fikir yanlış. Satürn ve Neptün gezegenleri size bu fikirden vazgeçmenizi tavsiye ediyor. Bir dostunuzun göstereceği şekli kabul edin. Onun tavsiyeleri sizin lehinizedir.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Beklediğiniz haberi birkaç güne kadar alacaksınız. Haber istediğiniz gibi sevinçli. Ancak işinizin yoluna girmesi için, başka bir haber daha beklemek zorunda kalacaksınız. Sabrediniz.

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

İkizler Burcuna bağlı bir insandan çok büyük yardım göreceksiniz. Dostlarınız arasında bu burca bağlı üç, dört kişi var. Mesafe bakımından size en uzak olanı işinize yarıyacak.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Siz kıskanç olmadığınızı sanıyorsunuz ama, karakteriniz, mizacınız sizi tabiatiyle kıskandırmaya sevkediyor. Kıskanın ama, mâkul olun, kendinizi aldatmayın. Kalb kırmamaya da dikkat edin.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Gönenköyden Bay Münir Erçin'e:

Kelime bilmecelerinde ne kadar az kare kapanırsa o kadar makbuldür. Bizim kullandığımız tifdruk tekniğinde basılacak kapak resimlerinin atelyelerde çekilmiş olması lâzımdır. Gazetelerdeki santim hesabı beş santim boyundaki bir yazı kolonunun tuttuğu yeri gösterir. Santimi beş liradır deniyorsa beş santim en ve bir santim yükseklik demektir.

■

Çay fabrikasında Bay Hüseyin Taş

Çayelinden Fatsa Kaymakamlığına nakledilen Bay Erdoğan Gucuroğlunun adresini arıyor.

■

Gerededen Bay E. Yalçıklı'ya:

Taksim notaları bazı fasıl şarkılarının notalariyle birlikte neşredilen fasiküllerde bulunur. Esasen taksimlerin notaları mevcut değildir. Bazı meşhur icracıların taksimleri nota ile tesbit edilmiştir. Tamburi Cemil Bey, Kemani Reşat Bey gibi. Taksim plâkları alırsanız daha fazla istifade edersiniz. Bizde bunlar yoktur. Piyasadan aramanız lâzım.

■

Kızılcahamamdan B. Rabia A. ya:

Yapılan ameliyatın tesiri de olabilir. En iyi bilgiyi yeğeninizi muayene edecek olan bir hekimden alabilirsiniz .

Babaeskiden Bay Abdullah Can'a:

Doğan Kardeşe yazınız ve «Kendine Yardım» isimli kitabı aldırınız. Çok istifade edersiniz. Kızlar umumiyetle mevki sahibi, zengin, gürbüz, nazik koca ararlar. Kendini bir yere bağlamak ve hür yaşamak için evlenen bir kız tasavvur edemiyoruz. Evlilik insanın şahsi hürriyetini az çok tahdid eder. Evlenme mevzuunda iyi bir kocaya sahip olmak arzusu başta gelir.

■

Çorludan Bay Cengiz'e:

27 şubat 1948, cuma, 15 mart 1958, cumartesi gününe raslamıştır.

■

Bayan Gönül Un'a:

Lise tahsiline yeniden başlıyabilirsiniz.

■

Taksimden Bay Nasuhi Oral'a:

1931 yılında ramazan, 20 ocak salı günü başlamıştır.

■

İpsaladan Bay M. Özçiftçi'ye:

Ayın güneşe karşı gelen yüzü her zaman tam daire şeklindedir. Güneş dünyanın arkasında ve ay karşısında olduğu zaman ayı tam daire şeklinde görürüz. Güneşle ay önümüzde olduğu zaman ayı yandan görmekteyiz. Güneşe bakan yüzü hilâl şeklinde görünür. Daha iyi anlamak için okul kitaplarındaki şekilleri tetkik ediniz.

■

Eskişehirden Bay Halis Gürcan'a:

Bize birkaç karikatürünüzü gönderiniz. Tetkik edelim. Fikrimizi yazarız.

Amerika'da, Oklahoma City'de F.A.A. Okulunda kurs gören 20 millete mensup sivil havacılık teşkilâtı öğrencileri müştereken bir sergi açtılar. Resim bu sergideki Türk köşesini gösteriyor.

İzmitten Bay R. Tabanlı'ya:

1338 senesinde Leylei Ragaipte doğduğunuza göre, milâdi tarihle 1922 senesi martının ikinci perşembe gününü ayın üçü olan cuma gününe bağlıyan gecede doğmuş oluyorsunuz.

■

Ürgüpten Bay İzzet Kebapçıya:

Selma ismi Arapçadır, selâmet mânasına gelir. Şeriata uyar, hiç üzülmeyiniz. Ruyyan ismini biz duymadık. Belki Reyhan isminden değiştirilerek böyle söylenmektedir. Kadın ismidir.

■

Rizeden Bay Hasüm E. ye:

İleride radyo spikerlerimizden de bahsedeceğiz. Sizler de memnun kalacaksınız. Selâmlar.

■

Siirtten Bay Şükrü Uluk'a:

Neşriyatımıza karşı gösterdiğiniz yakınlığa çok teşekkür ederiz. Sizleri memnun etmeğe çalışıyoruz.

■

Tutaktan Bayan Bahriye Atalağ'a:

Türk köylüsü şairin şiirleri güzel. Fakat biz Hayat mecmuasında şiir neşretmiyoruz. En güzellerinden seçip edebiyat mecmualarına gönderiniz. Teşekkürler.

Yeni Çıkan Kitaplar

DİVRİGİ ŞAİRLERİ: Seçmeler. Hazırlıyan: İbrahim Aslanoğlu. Ekin Basımevi - İstanbul. 96 sayfa. 250 krş.

AMERİKA NOTLARI: Muzaffer Gökmen. Varlık Yayınları. 128 sayfa, 2 lira.

ŞAİRLER ANTOLOJİSİ: Hazırlıyan: Ahmet Mustafa Kulâber. Türk Töresi Yayınları. 96 sayfa, 3 lira.

KAHKAHA SULTAN: Masallar. Mümtaz Zeki Taşkın. Dost Yayınları - İstanbul. 64 sayfa, 1 lira.

BUM: Şiirler. Yazan: İbrahim Tekelioğlu. Turan Basımevi - Antalya. 64 sayfa, 2 lira.

ÇOCUK VE GENÇLİK PSİKOLOJİSİ: Charlotte Bühler'den çeviren: Feriha Baymur. Üçüncü basım. İnkılâp Kitabevi - İstanbul. 184 sayfa, 500 kuruş.

BİLMECE

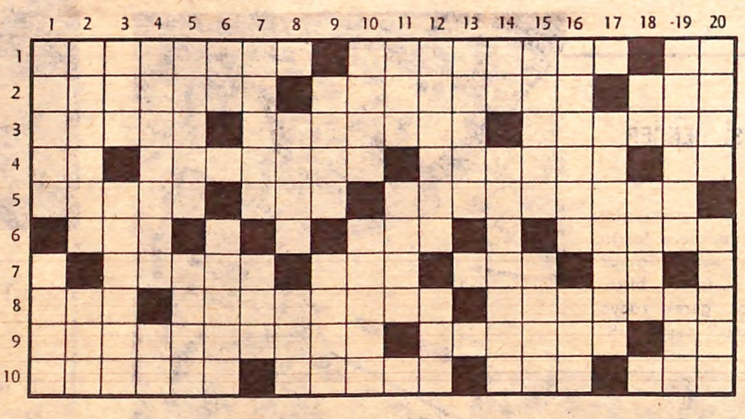

SOLDAN SAĞA: 1: Kırkpınar güreşlerinin yapıldığı yer — İşçiler — Hayret ünlemi. 2: İstanbulda Yenicaminin bulunduğu semt — Güzel sanatların şiir ve nesirle ilgili kolu — Atın ayak demiri. 3: Belli bir şeyin satıldığı yer — Söylenti — Nutuk. 4: İş gören uzvumuz — Yolalmak — Yazı ve kitaplara ilâve kısım (Arapça) — Binek hayvanlarından. 5: Saçları tanzim eden — Binanın bölümlerinden — Yarı şaka yollu şikâyet eden. 6: Bir millet — Bir emir — Kışın pekmezle beraber satılır. 7: Bir millet — Ay — Masallardaki korkunç yaratık — Sıfat takısı. 8: Kılıç (yabancı kelime) — İlgili — Tedavi çareleri. 9: Bitkilere yapılan bir cins aşı — İranda bir şehir — Bir nota. 10: Cilt hastalıklarından — Tersi sokul anlamına gelir — Ekmek — Savaşta veya insanlığa hizmet yolunda kazanılan şeref.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: İnce tahta veya sazlardan yapılan kab — Razı olma ifadesi. 2: Körler — Demir kiri. 3: Tersi alt anlamına gelir — Anadolunun karşı yakası. 4: Esas teşkilât kanunu — Yabancı. 5: Göçebe halinde yaşıyan Türk aşireti — Müslümanların ibadethanesi. 6: Vahşi hayvan yuvası — Manda yavrusu. 7: Sağlam değil — Tersi Türkçede şehir. 8: İçten inanış — Karlı mevsim. 9: Hayırın aksi — Üzerinde yemek yenir. 10: Nezir — Erkeğin eşi. 11: İçki — Alan. 12: Kabilelik — Demiryolu. 13: Tersi okulların kapalı olduğu devre. 14: Hitap ünlemi — İranda büyük bir şehir. 15: Arapça et — Ayrılık töreni. 16: Küçük yafta — Bir ilimiz. 17: Lezzet duyan. 18: Tersi lâhza — Yetkili. 19: Vahşi — Eskiden ihtiyarların baston yerine kullandıkları sopa. 20: O işler, el öğünür — İnce yapılı.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

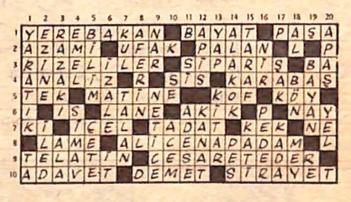
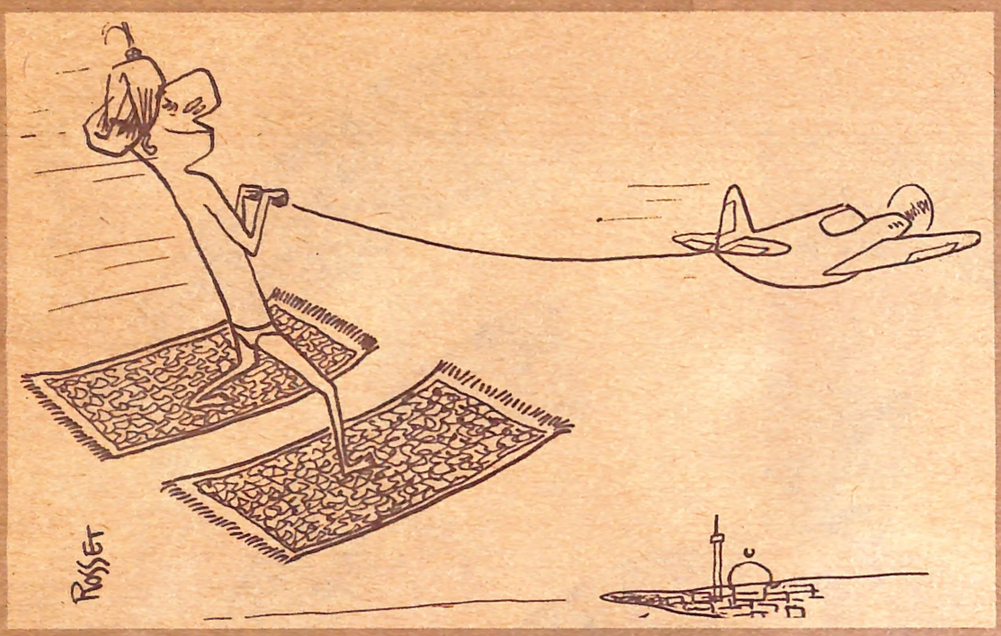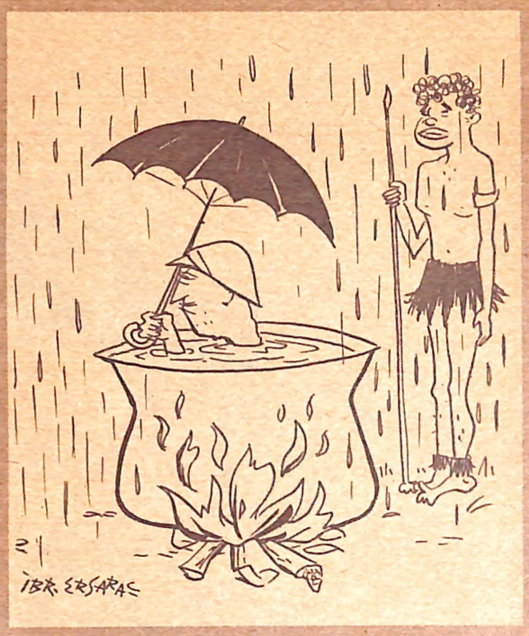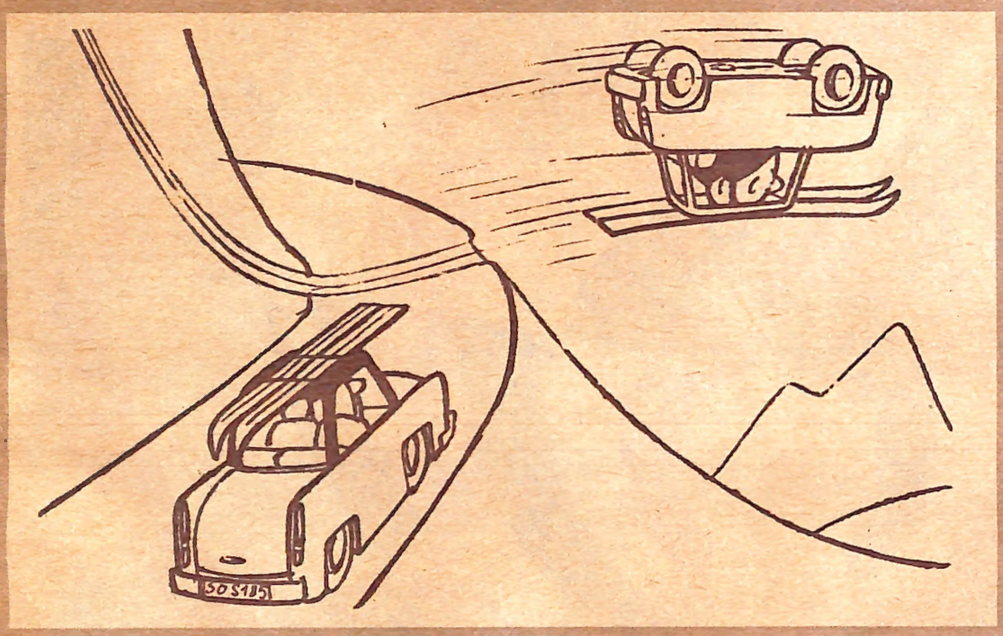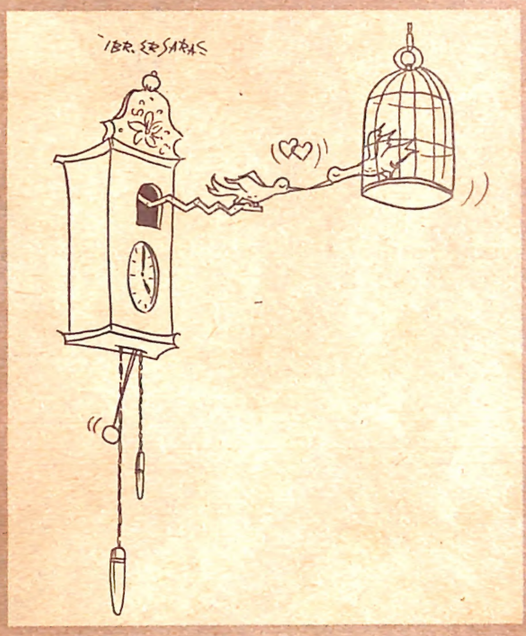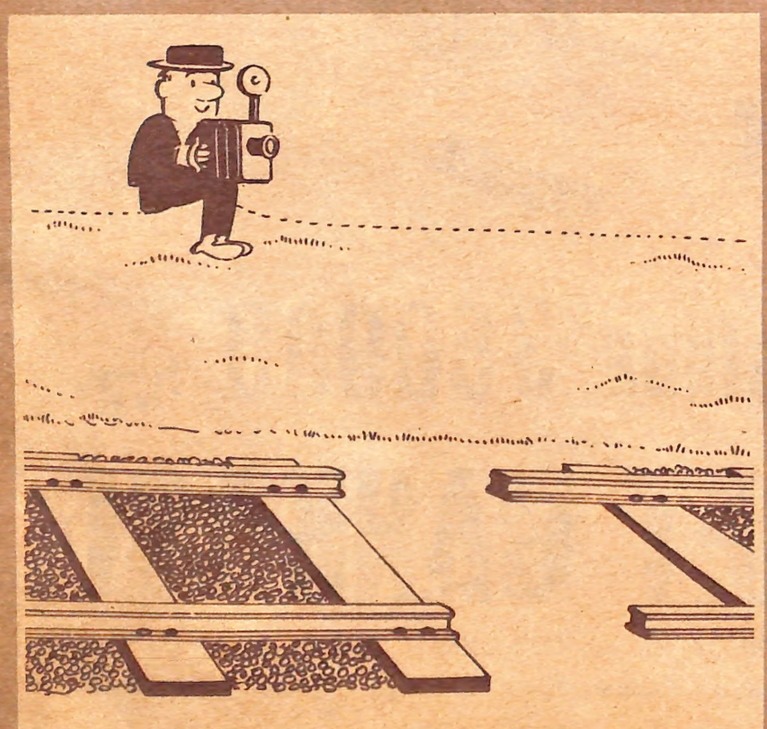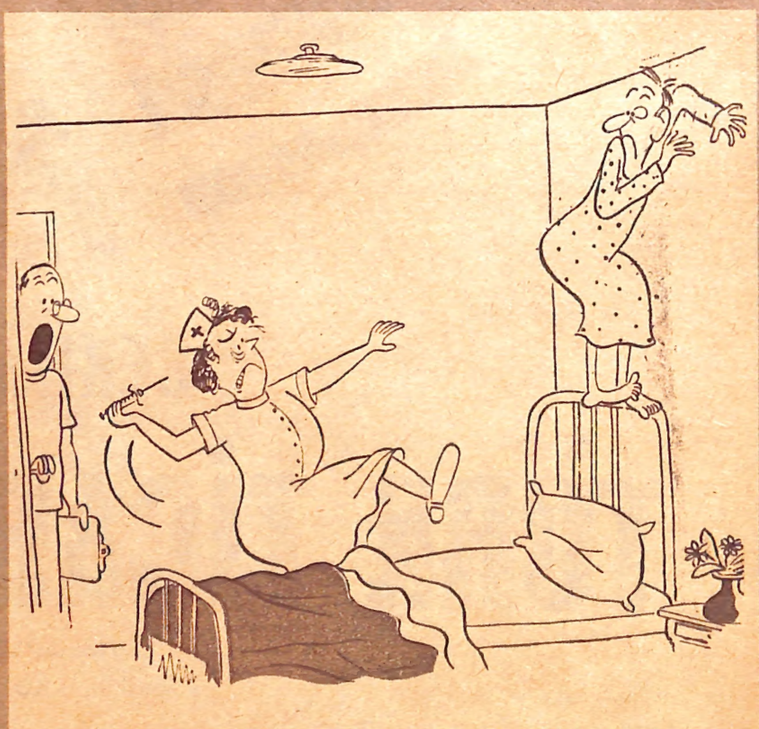
KARİKATÜR